

عشق سو خانان

منظوم پنجابی

(کافیاں، سی حرفیاں تے چومصرے)

حکیم محمد اصغر قادری چشتی

عشق سوغاتاں

حکیم محمد اصغر قادری چشتی

صوفی فاؤنڈیشن بریڈ فورڈ یو۔ کے

فون: 0044-1274-484390 موبائل: 0044-7956408321

جملہ حقوق محفوظ

پہلی وار	2009ء
کمپوزنگ	محمد سدھیر سائیں
قیمت	- روپے

انتساب

اپنی شریکِ حیات
غلام زہرا
کے نام

صوفی اصغر دی صوفیانہ فکر

تصوف پنجابی دے کلاسیکی شعری ادب دی نہ صرف پچھان بن چکیا اے سگوں ایہہ پنجابی بولی دے چن متھے دا سنگھاروی اے۔ ساڈی ساری دی ساری کلاسیکی شاعری تصوف دی کھیتی دے رنگ برنگے پھلاں، کلیاں نال جی ہوئی اے۔ بابا فرید جی توں لے کے خواجہ غلام فرید تک سارے درویش بابے نہ صرف رب سائیں نوں دل وچ وسالین والے پاک صاف بندے سن سگوں ایہہ نیک بزرگ لوکائی نال پیار محبت تے ہمدردی دے ڈونگھے جذبے وی رکھدے سن۔ ساڈی جاچے تصوف لنگوٹی بنھ کے شہرتوں دور کسے قبر اُتے بہہ جان داناں نہیں سگوں ایہہ دراصل اک اجیہی شے داناں اے جہدے ذریعے بندے دے دل وچ اک پاسے سچے رب دی محبت تے اوہدی کبریائی دا خوف ہوندا اے تے دوجے پاسے اوہ اوہدی مخلوق نال انج دا تعلق رکھدا اے کہ اوہدی ذات توں کسے نوں تکلیف نہ پہنچے۔

لغوی کچھ نال ویکھتے تاں تصوف دا عمومی مطلب بندا اے ”صوفیاں دا علم“ ایس لئی تصوف دے معنیاں دی ڈونگھیائی تک اپڑن لئی ضروری اے کہ لفظ صوفی دے معنی دا نکھیرا کر لیا جاوے۔

مرشد لاہور حضرت علی ہجویری المعروف داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ اپنی مشہور

زمانہ کتاب کشف المحجوب وچ فرماندے نیں کہ لفظ صوفی دراصل ”صفا“ توں ٹوٹواں (مشتق) اے۔ صفا دے معنی پاکیزگی تے چنگیائی بن دے نیں۔ ساڈے صوفی شاعراں عملی طور تے اپنی حیاتی نوں اللہ سچے دی عبادت ول لائی رکھیاتے لوکاں دی خدمت وچ وی تن من دھن نال لگے رہے۔ سچی گل تاں ایہہ اے کہ ایس راہ تے ٹرنا بڑا اوکھا اے۔ قدم قدم اتے نفس، دنیا تے شیطان دے حملیاں دا خطرہ ہوندا اے پر رب دے بندے ایہناں ساریاں اوکڑاں دا مقابلہ کردے ہوئے رب ول اگے توں اگے ٹردے رہندے نیں۔ اک ذات نال پیار کرن پاروں ایہہ لوک عاشق اکھواندے نیں۔ عشق اک اجیہا جذبہ اے جیہڑا محبوب نوں ویکھیوں بغیر اک پل وی نہیں رہ سکدا۔ محبوب اجیہا نہیں اے جیہڑا عاشق دی مرضی اتے چلے اوہ بے نیازاں جدوں چاہوے وصل عطا کردیوے نہیں تاں عاشق نوں ہجر، فراق تے دوری دی آگ وچ سڑنا پیندا اے۔ ایس کشمکش وچ عاشق دے دل اُتے کئی وکھو وکھ کیفیتاں گزر جاندیاں نیں۔ محبوب دی راہ اُتے ٹردیاں ساڈے صوفی شاعراں نوں جیہڑے جیہڑے روحانی تجربے ہوندے نیں، جو جو کیفیتاں اوہناں دے دل اتے گزر دیاں نیں، اوہناں کیفیتاں نوں شعراں دے روپ وچ ساڈے سامنے رکھیا اے۔ ایہہ شعر کیوں جے اوہناں دے دل دی سچی آواز نیں ایس لئی ایہہ پڑھن والیاں دے براہ راست دلاں وچ اُتر دے جاندے نیں۔ بابا فرید جی توں لے کے خواجہ غلام فرید تک ہر صوفی شاعر دے کلام نے پنجاب واسیاں دے دلاں نوں ٹنپیا اے۔ ایہہ شعر صرف شعرا ہی نہیں سگوں ایہناں وچ لوکاں لئی بے شمار اخلاقی تے روحانی سبق وی نیں۔ بابا فرید دے شلوک ہون یا شاہ حسین تے بلھے شاہ دیاں کافیاں۔ سلطان باہو دے دوہڑے ہون یاں وارث شاہ دی ہیرا ایہناں ساریاں دا اکوای درس اے

تے اوہ اے رب سچے دی پچھان کرنا تے لوکائی نال چنگا ورتارا کرنا۔
 پنجابی دے صوفی شاعراں پنجابی بولی اتے اپنے گوڑھے اثرات پائے
 کہ وچکار لے دور دے ترقی پسند شعراء وی اوہناں دے خیالات دی وگن وچوں
 باہر نکل کے شاعری نہ کر سکے۔ حتیٰ کہ ایہہ سلسلہ اج تیک اوویں دا اوویں ٹردا
 آرہیا اے۔ اج دے ایس ترقی یافتہ دور وچ وی پنجابی دے شاعر غزل آکھن
 یاں نظم اوہدے وچ تصوف دے اثرات ضرور نظر آندے نیں۔ بعض شعراء تاں
 صنفاں وی اوہو ای ورتوں وچ لیاندے نیں جیہڑیاں نہ صرف ساڈے قدیم
 پنجابی شاعراں نے ورتیاں نیں سگوں اوہناں نوں عوامی پدھراتے وی مقبولیت
 حاصل اے۔ جیویں کافی، دوہڑہ تے سی حرفی وغیرہ۔ ایس سلسلے وچ وی شاعراں
 نوں دوھیاں وچ ونڈیا جاسکدا اے۔ اک تاں اوہ شاعر جیہڑے جدت نال مکمل
 طور تے جُڑ چکے نیں اوہناں کول کدھرے کدھرے صوفیانہ اثرات نظر آندے
 نیں جیویں افضل احسن رندھاوا وی ایس غزل وچ شاہ حسین عسکری کافی دا اثر
 چوکھا اگھڑواں اے:

میں دریاواں دا ہانی ساں
 ترنے پے گئے کھال نی مائے
 اونے پھٹ میرے جُسے تے
 چنے تیرے وال نی مائے

دو جابطقہ اوہناں شاعراں دا نظر آندا اے جیہڑے باقاعدہ طور تے کسے
 مردِ کامل دے ہتھ تے بیعت ہوئے نیں۔ جیہناں نے اپنے مرشد توں روحانی
 فیض تے تربیت وی لئی اے۔ اوہ شریعت دے نال نال طریقت، حقیقت تے
 معرفت دیاں منزلاں دے راہی وی بنے نیں۔ ایہہ اوہ لوک نیں جے تصوف

ایہناں دا اوڑھنا وچھونا اے تے اوہ اپنے شعراں وچ تے اپنے فکراں وچ تصوف نوں ای مختلف رنگاں وچ پیش کر دے نیں۔ صوفی اصغر ہوراں دا تعلق شاعراں دے ایس دوجے طبقے نال ای بندا اے۔ سچی گل تاں ایہہ اے کہ اج دے دور وچ اوہ خالصتاً صوفیانہ روایت دے امین نیں۔ اوہناں کول اکو اک (یعنی سچے رب) نوں دلوں جانوں من لین توں وکھ رسول پاک نال عقیدت و محبت، اولیائے کرام نال پیار، وحدت الوجود، فنا، بقادیاں ڈونگھیاں رمزیاں تے ظاہر بین علماء تے پیٹ پرست مولویاں دے خلاف نفرت دے مضامین کھلے ڈلھے ملدے نیں۔ انج وی مرزا غالب دے بقول:

تصوف برائے شعر گفتن خوب است

پر صوفی اصغر ہوراں شعرنوں صرف فن یاں ”سخن دا پردہ“ بنان دی حد تک پیش نہیں کیتا۔ سگوں اوہ عملی حیاتی وچ وی اک چنگے تے نیک انسان نیں۔ اساڈی اوہناں نال براہ راست ملاقات تاں نہیں ہوئی پر جیہڑے جیہڑے جن یو۔ کے توں ہو کے تے صوفی ہوراں نال ملاقات کر کے واپس آئے نیں۔ اوہناں دی زبانی ایہو پتہ چلدا اے کہ صوفی صاحب اج دے نفسا نفسی دے زمانے وچ تازہ ہوا دے جھونکے وانگوں نیں۔ اوہناں دارہن سہن درویشانہ اے تے اوہناں دا ملن ورتن تے آئے گئے مہماناں نال محبت تے اخلاق بریڈ فورڈ ورگے شہر وچ سب توں وکھراتے جداگانہ اے۔ انسان وچ ایہہ صفتاں پیدا ای اودوں ہوندیاں نیں جدوں اوہدے اندر رب سچے دی محبت تے اوس دا خوف پوری طرح نال جاگ جاوے، اوہدے اُتے مرشد دا فیض ہووے تے اوہنوں انسان ہون دی حیثیت نال اپنے فرائض دا پوری طرح نال احساس ہو جاوے۔

تصوف وچ اک ہور مڈھلی شرط محبت دی اے جیہڑی حدوں اگے لنگھ

جاوے تے اوہنوں عشق داناں دتا جاندا اے۔ عشق دراصل اوس پر خلوص تے بے لوث جذبے داناں اے جیہڑا اپنی منزل (یعنی محبوب) توں اُرے کسے شے اُتے راضی نہیں ہوندا۔ منزل اُتے وی دراصل عشق ای لے کے جاندا اے تے عقل کدھی اُتے کھڑی سوچدی رہ جاندی اے۔ ایسے لئی مولانا جلال الدین رومی توں لے کے خواجہ غلام فرید تک سارے صوفی شاعر علم تے عقل اُتے عشق نوں ترجیح دیندے نظر آندے نیں۔ علامہ اقبال فرماندے نیں:

بے خطر کود پڑا آتشِ نمرود میں عشق
عقل ہے جو تماشا لے لبِ بامِ ابھی

صوفی اصغر قادری ہوراں وی اپنے شعراں وچ عشق تے عقل دے ایس جھگڑے وچ عشق نوں ای اُچا قرار دتا اے۔ اوہناں اپنی ہتھلی کتاب داناں ای ”عشق سوغاتاں“ رکھیا اے۔ ایہہ دراصل اوہو ای عشق سوغاتاں نیں جیہناں دا ذکر ایس مضمون دے شروع وچ کیتا سی جے ایہہ محبوب دے ہجرت تے وصال وچ دل اتے واپرن والیاں اوہ کیفیتاں نیں جیہناں نوں شاعر مختلف رنگاں وچ پیش کردا اے ایہو کارن اے جے صوفی اصغر ہوراں بھاویں کافی لکھی ہووے بھاویں دوہڑہ تے بھاویں کسے ہور صنف وچ طبع آزمائی کیتی ہووے پر عشق دے جذبے دیاں ایہہ سوغاتاں ون سونے رنگاں نال اوہدے نال اوہدے پڑھن والیاں تیک اپڑ دیاں رہندیاں نیں۔ اوہناں عشق دیاں ایہناں سوغاتاں دا ٹڈھ رب رسول دیاں صفتاں نال بنھیا اے اتھے حمد وچوں کجھ شعر نمونے دے طور تے پیش کرنے آں:

میرے عیباں خطاواں تے پارہہ پاک ذات تیری بخشہار اللہ
اول آخر ظاہر باطن نور تیرا، تیرا ہے ارار تے پار اللہ

سورج چن اندر تیرا نور چمکے، تارے چمکدے نے تار تار اللہ

تیرے امر توں باہر نہ جاسکدے پھر دے سدا توں اک رفتار اللہ

نعتِ رسولِ پاک دے نمونے دے کجھ شعر ملاحظہ کرو:

ہو گئے کفر جہالت دے گول بستر جدوں بولیا سرِ فارانِ عربی
چانن لکيا غارِ حرا وچوں آیا ہتھ وچ لے قرآنِ عربی
اوہ تے ساریاں دے رستے کھولدے نیں جیہڑے دے بول بیانِ عربی
بت کفر دے بھن کے چور کیتے باطل حق دی سی پچھانِ عربی
نعت توں بعد نبی پاک دے چار یاراں دی تعریف فیہر حضور دے
پیارے نواسیاں دیاں صفتاں بیان کردے ہوئے اگے ودھدے نیں پر صوفی
ہوراں دے فکری جوہر او دوں کھلدے نیں جدوں اوہ تصوف دے موضوعات
نوں چھوہندے نیں۔ ایس سفر وچ اوہ مرشدِ کامل نوں بڑی اہمیت دیندے نیں۔

ہووے پیرِ کامل رہنما جے کر اندر اپنے جہات پوا دیوے
اکو پھوک تھیں قلب دی شمع جگے اکو پھوک ای نفس جلا دیوے
اکو نظر پیار دی پا کے بتے رونے پٹنے سب مکا دیوے
جیہڑا نظر نہ آوندا اکھیاں نوں اصغر قلب نوں یار ملا دیوے
ایس سلسلے وچ اوہ دنیا دے سخت خلاف نیں۔ اوہناں دے ایہہ شعر

دیکھو:

دنیا دارِ نمودِ شداد ورگے دلبر ایہہ ہامان فرعون دی اے
کیتا غرقِ زمین دے وچ ایہنے پکی بنی رہی یارِ قارون دی اے
دنیا عقل تے فقراتے عشق غالب ایہہ تھاں نہ چین سکون دی اے
اصغر لگ جے جائے تے چھڈ دی نہیں پکی ایہہ بیماری طاعون دی اے

عشق بارے سارے صوفی شعرا نے ودھیرا کجھ لکھیا اے۔ صوفی اصغر علی قادری وی سیر و سلوک دیاں ایہناں منزلاں وچ عشق دی اہمیت نوں نہ صرف جان دے نیں۔ سگوں وکھ وکھ پہلوواں نال عشق دے موضوعات نوں بیان وی کر دے نیں جو یں:

بناں عاشقاں کوئی نہ سمجھ سکے ازل ابد دے پیٹیاں تانیاں نوں
 عشق شاہواں نوں پکڑ فقیر کردا وخت پاندا اے راجیاں رانیاں نوں
 حسن پیر دا ایہہ مرید ازلی نہیں بھالدا بیج سرہانیاں نوں
 اصغر لبھ لیندا بھرے جگ وچوں بھن اپنے آپ نوں کھانیاں نوں
 ایس مختر جیہی بحث توں ایہہ سٹہ نکلدا اے کہ اصغر علی اپنے ناں دی
 مناسبت نال صوفی ہے وی تے اوہدے شعراں وچ صوفیانہ و چاروی کھل کے
 سامنے آئے نیں۔ اوہ فقر، مرشد، عشق، حُسن، فنا، بقا، نفی، اثبات، پیر، مرید،
 قلب، روح، دنیا دی ناپائیداری تے ننڈیا۔ آخرت دی پائیداری اُتے رب سچے
 نال محبت دے سارے موضوعات نوں سوہنے ڈھنگ نال بیان کر دے نیں۔
 ایس طرح اوہناں دی شاعری صوفیانہ روایت دی حامل وی اے تے ایس
 روایت نوں اگے ٹورن دا سبب وی اے۔

سعادت علی ثاقب

اوری اینٹل کالج پنجاب یونیورسٹی لاہور

عشقِ حقیقی دی گل

صوفی محمد اصغر قادری میں سمجھناں جے کسے تعارف دے محتاج نہیں۔ ایہناں نے پرانے دیس یعنی انگلینڈ وچ رہ کے وی ماں بولی دی سیوا کیتی تے کر رہے نیں۔ ایہناں دا پنجابی کلام تصوف تے عرفان دیاں نویاں راہواں کھول دا اے۔ ایہہ معذور ہون دے باوجود نہ تھکدے نیں تے نہ ای اکدے نیں جدوں وی کوئی نواں خیال آوندا اے قلم پھڑکے تے ماوہنوں شعری جامہ پوانا ایہناں نے اپنے اُتے فرض کر لیا ہو یا اے۔ میری نظر چوں ایہناں دیاں تن چار کتاباں گذریاں نیں۔ کتاباں ویکھ کے ایہناں دی ماں بولی نال لگن دا بڑا پکاتے پیڈا ثبوت ملدا اے۔ گل کرن دا ایہناں نوں ڈھنگ اے تے اپنی گل نوں توڑ چڑھانا ایہناں دی پرانی عادت اے۔ میں ایہناں دی کتاب عشق براتاں بڑے گوہ نال ویکھی۔ اک کتاب ”جہان اجمیر شریف“ نثر وچ سفر نامہ ای کہہ لوؤ خواجہ معین الدین چشتی اجمیری دے دربار اُتے حاضری تے جو جو کجھ ویکھیا من و عن بیان کرنا وی اک فن اے تے ایہناں نوں ایس فن تے عبور حاصل اے۔ میں سمجھناں جے بندہ ایس دنیا تے آون دا حق انج ای ادا کر سکدا اے پئی اوہ لوکائی دی بھلائی واسطے انتھک محنت کرے تے صوفی جی اوہ محنت جی جان نال کر رہے نیں۔

ایہہ شموں شریف دے پیراں دی نگاہ کرم ای جا پدی اے پئی ایہہ جیہڑے کم نوں ہتھ پالیندے نیں اوہنوں توڑ چڑھایاں بغیرا کا ایہناں نوں چین نہیں

آوندا۔ ایہوازیلی بے چینی ایہناں کولوں نویں نویں معرکے سر کراندی ریہندی اے۔
 زیر نظر کتاب جیہداناں صوفی جی ہوراں نے ”عشق سوغاتاں“ رکھیا
 اے عشق براتاں توں بعد ”عشق سوغاتاں“ عشق چونکہ جذبے دا ناں اے۔ ایہہ
 جذبہ ازل ویلے توں لے کے ٹریا آوندا اے۔ حدیث قدسی اے العشق نار
 ماسوی اللہ۔ ایہہ عشق دی اگ سوائے اللہ دے ہر اک شے نوں ساڑ کے سوا کر
 دیندی اے۔ ایہہ اوہ امانت اے جیہنوں چکنوں سارے زمیناں آسمان جن
 و ملک اکھ چراگے پر حضرت انسان نے ایہہ بھارا ازل توں چکیا اے تے ابد تک
 چکی رکھے گا۔ کیوں جے عشق نہیں تے کجھ وی نہیں اگوں ایہدے مقام نیں
 اوہناں وچوں جیہدے نال وی لگن ہو جاوے عشق مجاز رب دی تخلیق نال عشق
 اے پر عشق حقیقی رب نال عشق دا اک پکھ اے۔ صوفی جی ہوراں جدوں وی قلم
 چکی اے عشق حقیقی تے چکی اے تے توڑ نبھائی اے۔ صوفی محمد اصغر قادری ہوراں
 دا ناں شاہکار ”عشق سوغاتاں“ وی ایسی ہی اک کاوش اے جیہنوں ایہناں نے
 قلم بند کیتا اے میں سمجھناں اج دے دوران کلاسیکی روایت دے مطابق لکھناں
 بڑی لگن محنت تے بہادری دا کم اے۔ جدوں بھرا، بھرانواں دا ساتھ چھڈ گئے نیں
 صوفی جی ہوراں ادبی روایت نوں قائم رکھن دی پوری پوری کوشش کیتی اے ایس
 انتھک محنت دا اجر رب کول اے جے اوہ چاہوے تے ایہناں دے کلام نوں دوام
 بخش دیوے تے ایہناں محنت پلے پلے جاوے۔ کیوں جے روایتی رہ تے ٹردیاں
 ہویاں ایہناں نے عشق سوغاتاں کتاب حمد خدائے تعالیٰ توں شروع کیتی تے فیر
 رب دے خاص محبوب دے حضور نعت دا نذرانہ پیش کیتا۔ صحابہ کرام دی حاضری
 توں بعد مدح حسن و حسین ایہناں دے اہل بیت نال محبت دا مونہہ بولدا پہلا
 ثبوت اے۔ غوث اعظم دی بارگاہ وچ وی حاضری ایس توں بعد اپنے پیرو مرشد

دے حضور بڑی عاجزی نال منقبت تے خیر اوہا پرانی ڈگر جیہڑی ساڈے بزرگ شاعراں دی راہ اے۔ او سے راہ تے قدم رکھدیاں ہوياں عشقیہ چومصرعے، شاہ حسین تے بلھے شاہ دی راہ تے ٹردیاں ہوياں رنگا رنگ کافیاں یار دے ہجر و چھوڑے نوں مد نظر رکھ کے لکھیاں گیاں، اجکل ابیات دا دور گذر چکيا اے پر صوفی ہوراں نے تن سی حرفیاں لکھ کے ایس گل دا پکاتے پیڈا ثبوت دتا اے پئی قلم اے وی پرانی کلاسیکی روایت نوں زندہ رکھ سکدی اے۔ میں ایہناں دا کلام پڑھیا تے ایہناں دے کہن موجب جتھے جتھے لوڑ پئی اے اصلاح وی کیتی۔ تصوف دارنگ میں سمجھناں جے صوفی جی ہوراں تے پورا پورا تے گوہڑا چڑھیا ہويا اے۔ ایہ قلم پھڑ دیاں ای تصوف تے عشق حقیقی دی گل کر دے نظری آوندے نیں اللہ کرنے زور قلم ہووے زیادہ تے رب دی ذات بابرکات ایہناں نوں تندرستی جیہی نعمت توں نوازے۔

میری صوفی جی ہوراں نال ملاقات گجرات انعام ونڈن دی بیٹھک وچ ہوئی سی کیوں جے او تھے میری کتاب ”تھلاں دی سسی“ نوں انعام لئی چڈیا گیا۔ خوشی ایس گلوں ہووے دھ گئی جے ایہناں دی کتاب ”عشق براتاں“ وی انعام لئی نامزدی۔ مل کے بڑی خوشی ہوئی تے اک دو جے نال تعارف ہويا اوس ملاقات دا اثر ایہ ہويا جے ایہناں نے کتاب نوں دیکھن دی درخواست کیتی تے نال ای ایہہ وی درخواست کیتی کہ جتھے قلم لان دی لوڑ ہووے بے دھڑک قلم لاؤتے نالے کوئی دو یا تن صفحے تقریظ دے حوالے نال لکھ دیو، دُعا اے جے رب کرے تے صوفی محمد اصغر قادری جی ہمیشہ قلم پھڑ کے عشق و حسن دیاں گلاں اپنے قاریاں تک پچاندے رہن۔

محمد بشیر ناطق قادری

پہلی ملاقات

بریڈ فورڈ میں مقیم علامہ حکیم محمد اصغر قادری سے ملاقات چند روز پاکستان آنے سے پہلے میرے دوست میاں شیر عالم اور چیئر مین محمد حنیف کی وساطت سے ہوئی۔ دونوں دوستوں نے کہا کہ آج آپ کی ایک ایسے فقیر، صوفی اور درویش سے ملاقات کرواتے ہیں۔ جو حکیم بھی ہے اور شاعر بھی۔

میں اپنے دوستوں کے ساتھ قادری صاحب کے در دولت پر حاضر ہوا دوستوں نے میرا تعارف کروایا یہ حاجی محمد اقبال نقیہ صاحب ہیں جو استاد نصرت فتح علی خاں کے مینجر تھے۔ قادری صاحب بڑے تپاک سے ملے۔ میں نے ان کے چہرے پر ایک روحانی صوفیانہ چمک دمک دیکھی۔ یہ درویش منش قادری چلنے پھرنے سے عاجز، اللہ اور اس کے رسول ﷺ کی محبت میں ڈوبے ہوئے نظر آئے۔

نقیہ صاحب میں نے آپ کے پیرومرشد کو بہت قریب سے دیکھا ہے حضرت فقیر صوفی خواجہ خواجگان نقیب اللہ شاہ صاحب اپنے وقت کے ولی اللہ تھے قادری صاحب بڑے سادہ انداز میں بولے، میں شاعری بھی کرتا ہوں میری بہت سی کتابیں چھپ چکی ہیں۔ میں نے عرض کیا کوئی تصوف یا نسبتی کلام سنائیں میں ریکارڈ کرنا چاہتا ہوں۔ جب قادری صاحب نے اپنا کلام سنایا۔

بچ گنج دی تکرری تول پیا

میرے دل نوں کر انمول پیا

مجھے قادری صاحب کی شاعری میں روحانیت اور صوفیانہ انداز نظر آیا۔ پنجابی کے معروف صوفی شعراء کا کلام میں اکثر پڑھتا رہتا ہوں۔ خاص کر بابا فرید، سلطان باہو، شاہ حسین، پلھے شاہ، وارث شاہ، خواجہ غلام فرید، میاں محمد بخش، دائم اقبال دائم، پیر فضل گجراتی، اسماعیل قلندر، صبر قادری، بشیر ناطق قادری، بری نظامی، صائم چشتی اور فارسی شعراء میں شیخ سعدی، حضرت امیر خسرو، حافظ شیرازی، علامہ اقبال۔

اللہ تعالیٰ نے قادری صاحب کو علیحدہ مقام دیا ہے۔ دیارِ غیر میں رہتے ہوئے ہزاروں عقیدت مندوں کو اللہ اور رسول کریم ﷺ کی محبت کا درس دے رہے ہیں۔ دوا اور دُعا بھی دیتے ہیں۔ بڑے پیار والے دوستوں کے دوست، چھوٹوں کے ساتھ چھوٹے، بڑوں کے ساتھ بڑے، ہر ایک کے مقام کا لحاظ رکھتے ہوئے گفتگو فرماتے ہیں۔

میری دلی دعا ہے کہ اصغر قادری صاحب ایسے ہی پیار محبت کرتے رہیں لوگ آتے رہیں اور اپنی روحانی مشکلات اور جسمانی تکالیف کا علاج کرواتے رہیں۔

حاجی محمد اقبال نقیسی

منیجر سیکرٹری اُستاد نصرت فتح علی خاں قوال مرحوم

حمد باری تعالیٰ

میرے عیباں خطاواں تے پا پردہ ، پاک ذات تیری بخشہار اللہ
 اول آخر ظاہر باطن نور تیرا ، تیرا ہے اورار تے پار اللہ
 سورج چن اندر تیرا نور چمکے ، تارے چمکدے نیں تار تار اللہ
 تیرے امرتوں باہر نہ جاسکدے ، پھر دے سدا توں اک رفتار اللہ
 اکناں مہرتے کرم تھیں تخت چاہڑیں ، اول سٹ کے کھوہ اندھار اللہ
 کدھرے کھوٹے درہم ہے مل پیندا ، کدھرے لانا ئیں مصر بازار اللہ
 تیرے فضل تے کرم تھیں پچھ بلدی ، ابراہیم لئی بنی گلزار اللہ
 کدھرے نال کلیم کلام کرنا ئیں ، کدھرے بخشنا ئیں پیا دیدار اللہ
 کدھرے بن باپوں عیسیٰ کر پیدا ، کرنا ئیں اپنا پیا اقرار اللہ
 کدی کوہ فاران تے بولنا ئیں ، توں ای جاننا ئیں تیرے اسرار اللہ

سلیمان ہوا دے وچ اڈے، کرنا میں خوشیاں دے نال سرشار اللہ
 کدی بھٹھ جھوکھا ویں پنمبراں تھیں، تیری شان دے ایہہ اظہار اللہ
 تن زکریا دا چیرا نال آرے، جدوں دسنا میں رعب دھمکار اللہ
 چٹے ہوئے یعقوب دے نین دونویں پھیر نور بھریا نور بار اللہ
 کریں غرق توں منکراں کافراں نوں بیڑے نوٹھ دے نوں لاویں پار اللہ
 آدم صغی اللہ لے کے لقب آیا، نکل جنتوں ہویا خوار اللہ
 تیرے امر توں بھلیا مار پے گئی، انت ہے بندہ بھلنہار اللہ
 کر کے معاف قصور گناہ اوہدا ے پردے پاونا میں توں ستار اللہ
 ملی بانگ توحید دی وچ کثرت، عاشق رہ نماز گزار اللہ
 ذرے ذرے وچوں تیرا روپ دے جد کوئی ویکھدا نال پیار اللہ
 طرفاں ساریاں چمکدے پے جلوے یلوے ہو کے مرن کفار اللہ
 گنج رنج تنگی وسعت ہتھ تیرے جو چاہویں کرنا میں کرنہار اللہ
 چاہڑیں دن تے رات وی پادینا میں سب کچھ ہے تیرے اختیار اللہ
 زیور زری سونا چاندی بھٹھ پیندے تیرا فضل تے کرم درکار اللہ
 تیرے امر کنوں بدل وسدے نین دس بجلیاں نور چمکار اللہ
 واواں وگدیاں نین دھپاں لگدیاں نین ہر شے ہے تیری تابعدار اللہ

اکو یار دی خاطرے سوہنیا او ، توں پیارے نے ایڈ پیار اللہ
 جیہناں مستی الست دی چڑھی ہوئی اے تیرے امر دے وچ ہوشیار اللہ
 اتے کئی جاہل مطلق سدا رہندے ابو جہل ورگے نابکار اللہ
 سلمان ورگے کئی بن عاشق ، شوقوں بھلدے دیس دیار اللہ
 احد واحد پیاریا خوب ایں توں تیرا خاص محبت دلدار اللہ
 زمن و فلک تے رحمتاں چھا گنیاں وکھو وکھ ہو گئے نور نار اللہ
 ایسا خلق عظیم کہ حد ہو گئی ، حیرت زدہ اے کل سنسار اللہ
 کالی کملی دا سایہ سر چھایہ کٹھے ہوئے سارے دلفگار اللہ
 بھیجیں لامحدود درود جس تے ، تے سلام بھیجیں بے شمار اللہ
 جدھر ویکھنے آں تیری شان دے پڑھدے ، حمد اثمار اشجار اللہ
 ایس دارالفناہ وچ آگئی اے ، تیرے کرم سیتی میری وار اللہ
 اپنے کرم تے فضل تھیں بخش مولا میری قلم نوں روپ شنگار اللہ
 اصغر قادری یمن زبان منگے تیرا فضل بحر بے کنار اللہ

نعت شریف

بجھور سرور کونین شاہِ مدینہ صلی اللہ علیہ وسلم

ہو گئے کفر جہالت دے گول بستر جدوں بولیا سر فاران عربی
 دیکھو آگیا عرش توں فرش اتے ربی نور سندا چانن لان عربی
 فصاحت بلاغت دے شوہ وگے کیتی گل جاں وچ زبان عربی
 چانن لکيا غار حرا وچوں آیا ہتھ وچ لے قرآن عربی
 گل سمجھ وچ آگئی عجیباں دی جدوں چمکیا نور نشان عربی
 لے کے آگیا خیر القرون قرنی کھولے راز نہان عیان عربی
 ایس عربی دلارے دی گل سُن کے بھل گئے سب وہم گمان عربی
 اوہ تے ساریاں دے رستے کھولدے نیں جیہڑے دسے نے بول بیان عربی
 فقیراں غریباں نماںیاں دا کملی والڑا مان تران عربی

بت کفر دے بھن کے چور کیتے باطل حق دی دی سی پچھان عربی
 پتھر کھا کے فیر دعا دتی ذرا نہیں ہو یا پریشان عربی
 ویکھو کھول قرآن کتاب اندر پیا بولدا آپ رحمان عربی
 ختم النبی صلی اللہ علیہ وسلم دی برکتوں ہو گئی اے ایہناں عجمیاں دی جند جان عربی
 آئے رحمتاں لے زمانیاں لئی جہل کفر تے شرک مٹان عربی
 نور و نور ہر پاسیوں جھلک دیوے ایہہ زمین عربی آسمان عربی
 سنے جسم معراج عطا ہوئی ڈٹھا جا کے لا مکان عربی
 او ادنیٰ تے قاب قوسین ہو یا جگمگ جگیا ماہ تابان عربی
 شہنشاہی مل گئی اے بدواں نوں ایسا بخشیا علم عرفان عربی
 بیڑی ڈبی ہوئی کفر دے بحر اندر آیا پار پیار تھیں لان عربی
 اصغر قادری شرک دے غرق بیڑے دی حق دی کھول کے شان عربی

نعت

پیا پرتناں سورج نوں فیر مڑ کے کملی والے دے ویکھ اشاریاں نوں
 چن ہو کے آگیا دو ٹوٹے لگی تھر تھری سارے ستا ریاں نوں
 آیا فرش تے عرش نشین سوہنا لے قرآن دے تیہاں سپاریاں نوں
 ایہہ وی معجزہ میری سرکار دا اے ملیاں منزلاں آن آواریاں نوں
 بند مٹھی وچ کنکراں بول پیاں مڑوی آئی نہ سمجھ نکاریاں نوں
 ابو جہل دا ہو گیا غرق بیڑا مار پے گئی نیتوں ہاریاں نوں
 بے سہاریاں دی ہوئی عید گویا کھیل پوش دے ویکھ سہاریاں نوں
 تر گئے اوہ جیہڑے اوہدی وچ کملی آئے چھڈ کے محل مناریاں نوں
 لب شیریں دے نال مٹھاسن بخششی اکو نظر پا کے کھوہاں کھاریاں نوں
 آگیا اوہ لے کے نظر افضل جیہڑی ہے سی چاہی دی نظاریاں نوں
 تھر تھر کمبیا کسریٰ دا محل پکا پانی پے گیا کفر انگاریاں نوں
 اصغر چھڈ قصے دنیا کوڑ والے چل مدنی دے پاک دواریاں نوں

یا رسول اللہ یا حبیب اللہ

خاطر آپ دی ایہہ پیار سارا یا رسول اللہ یا حبیب اللہ
مسکن آپ دا ازل توں قطب تارا یا رسول اللہ یا حبیب اللہ

آپ آئے تے اجڑیا کفر دارا یا رسول اللہ یا حبیب اللہ
بانصیب ہو یا ہر کوئی لیکھاں ہارا یا رسول اللہ یا حبیب اللہ

شان آپ دی وچ ہر اک پارہ یا رسول اللہ یا حبیب اللہ
رحمت کرم دا کھولیا تساں بارا یا رسول اللہ یا حبیب اللہ

جھکیا آپ اگے عرش مینارا یا رسول اللہ یا حبیب اللہ
سنیا اصغر توحید دا اک تارا یا رسول اللہ یا حبیب اللہ

حضرت ابو بکر صدیقؓ خلیفۃ الرسول

ابو بکر صدیقؓ دی شان اُچی چن چمکدا نور ایمان دا اے
 مسلمان ازلی نیا نبی تائیں پہلا سب توں قاری قرآن دا اے
 ہر شے آپ دے امر توں وار دتی رکھیا پیار نہ مال سامان دا اے
 تے خریدیا ایہناں بلال حبشیؓ جیہنوں ملیا شنگار اذان دا اے
 دور حزن ملال وچ ساتھ دتا حد مرتبہ ایس جوان دا اے
 ملیا اعلیٰ خطاب صدیق اکبرؓ ہمسر کوئی نہ ایہناں دی شان دا اے
 غارِ ثور والی اکو رات افضل جدوں وقت آیا امتحان دا اے
 ثابت قدم رہ کے دسیا مومنوں نوں کامل اثر ایہہ نبوی فرمان دا اے
 بٹی اپنی دے کے حضور تائیں دلوں نیاں امر رحمان دا اے
 خلیفۃ الرسول نے ایہہ پہلے اصغر وگدا بحر فیضان دا اے

حضرت عمر فارقؓ دو بے خلیفۃ الرسول صلی اللہ علیہ وسلم

حضرت عمر فاروقؓ دا ذکر آوندا کریئے جدوں انصاف نیاں دی گل
 درتے عادل نوشیرواں مدح پڑھدا عدل عمر دا سارے جہاں دی گل
 فرق دیا مومناں کافراں دا دلوں من لئی جدوں رحمان دی گل
 گل عمر دے جیہڑی وی مونہوں نکلی اوہ نبوت دے مہرتاباں دی گل
 لگی تھر تھری کفر دے محل ڈگے سنی عمر جد ہادی دوراں دی گل
 چمکی عمر دی تیز تلوار شاہی کٹی کسے جد شاہ دواراں دی گل
 ایہ دو بے خلیفہ سبحان اللہ بن گئی جگ تے دین ایماں دی گل
 ملدی رہی اے فتح اسلام تائیں گل عمر دی زمن زماں دی گل
 راتیں اٹھ کے گھراں دی کرن راکھی مڑے کوں ایسے مسلمان دی گل
 یاساریۃ الجبل آواز اصغر کوہاں دور گئی کوہ گراں دی گل

حضرت عثمان غنیؓ ترتبے خلیفۃ الرسول صلی اللہ علیہ وسلم

ازلوں ابن عفان دی شان اُچی ذکر آگیا ابن عفان دا اے
 مسلمان ازلی مسلمان ابدی کوئی جوڑ نہ ایہناں دی شان دا اے
 حاتم ورگیاں لئی تلمیذ ایہتھوں نہ سخاوت وچ ثانی عثمان دا اے
 ہر میدان اندر کامیاب حضرت جدوں وقت آیا امتحان دا اے
 شرف دوہری دامادی رسولؐ دی دا ہیرا ایہہ نبوتیؐ کان دا اے
 مال واریا دین اسلام اُتوں صرفہ کیتا نہ مال سامان دا اے
 کئی ہزار غلام آزاد کیتے کوئی پتہ نہ نفع نقصان دا اے
 جدوں مکے وچ قید عثمانؓ ہوئے مڈھ بجھیا بیت رضوان دا اے
 درجہ و تا شہادت دا رب سچے ہویا بند دریا فیضان دا اے
 اصغر قادری دردا خاص گولا ملیا جیہنوں درجہ مدح خوان دا اے

حضرت علیؑ شیر خدا چوتھے خلیفۃ الرسول ﷺ (امام اول)

باپ حسن حسین شہزادیاں دے بالا سب توں شان سرکار دی اے
یا علیؑ مولا یا علیؑ مدد خلقت چک اڈیاں نعرے مار دی اے

ایہہ سرتاج بی بی حضرت فاطمہؑ دے جیہڑی بیٹی رسولؐ مختار دی اے
حضرت علیؑ دے جوش تے دبد بے تھیں رہی کنبدی فوج کفار دی اے

ہر میدان اندر فتیاب حضرت ہیبت اوپری حیدر کرار دی اے
خیبر والیاں نوں کوئی جا چکھے دہشت کنی اس شیر جرار دی اے

نبویؐ بیج تے بے ڈرسون والے عقل عاقلان دی اتھے ہار دی اے
لقب ابوتراب تے وجہہ اللہ نبیاں ولیاں نوں سک دیدار دی اے

ایسا سخی نہ جگ تے ہور کوئی اک روٹی توں بخشش قطار دی اے
اصغر چشتی نظامی نوں اوٹ پکی حضرت علیؑ صاحب ذوالفقار دی اے

حضرت امام حسنؑ ابن علیؑ نواسہ رسول ﷺ

حضرت حسن علیہ السلام سید بیٹے وڈے ایہہ شیر خدا دے نہیں
 مونہہ سینہ تے پیٹ شبیہ نبویؐ، ہم شکل گویا مصطفیٰ دے نہیں
 نالے دوجے امام سبحان اللہ وڈے ویر شاہ کربلا دے نہیں
 بیٹھن والڑے دوش رسول اتے، حد مرتبے شاہ سخا دے نہیں
 نہ کوئی کرے گا کسے نہ انج کیتے کھلے در ایہہ جو دو سخا دے نہیں
 ماں فاطمہ باپ نے علی مولاؑ جانے رب ذہین بلا دے نہیں
 سہرا حسنؑ دے سر خلافتاں دا دور آئے جد جورو جفا دے نہیں
 دتی چھڈ خلافت بس امن کارن دتے کھول دروازے عطا دے نہیں
 مسلماناں دے مکے گئے سب جھگڑے ایہہ نواسے شاہ دوسرا دے نہیں
 اصغر زہر دتا دشمن حسنؑ تا نہیں جگرے حد لخت مرتضیٰ دے نہیں

حضرت امام حسینؑ شاہ کربلا

کربلا وچ ظلم دی حد ہو گئی ایدھر صبر شبیر وکھا چھڈیا
 دتے ہتھ نہ ہتھ یزید دے وچ سر لہ کے ہتھ پھڑا چھڈیا
 دین واسطے باغ پروار سارا سید اکھیاں اگے کہا چھڈیا
 نانے پاک دی رکھ لئی لاج سید جنگل بن گلزار بنا چھڈیا
 کربلا دیاں تپدیاں تھلاں اندر سید حق دا ڈھول وجا چھڈیا
 متھے لعنتاں سدا یزیدیاں دے جھنڈا دین دا انج جھلا چھڈیا
 اکبر واریا اصغر عباس وارے اے پر دامن نہ صبر و رضا چھڈیا
 لا الہ دی رکھ بنا دتی اپر دین احسان چڑھا چھڈیا
 موت عزت دی ذلت دی زندگی توں مونہوں بول کے قول نبھا چھڈیا
 امن واسطے چھڈیا شہر نبوی اے پر نہیں اصغر کربلا چھڈیا

پیران پیر حضرت عبدالقادر جیلانی غوث صمدانی محی الدین میراں

ام الخیر دے جائے دی شان اچی حضرت پیر میراں دستگیر سید
زہد کردے رہے کرخ دے جنگلاں وچ غوث اعظم نے آلِ تطہیر سید

باراں سالاں دے ڈبیاں بیڑیاں نوں دیندے پل وچ تارا میر سید
سید حسنی حسینی دی شان اعلیٰ اے پر بن کے رہ فقیر سید

ابو صالح باپ سرکار دے نہیں جیہڑے کمالاں دے مرشد پیر سید
محی الدین دا لقب تفویض ہو یا زندہ کیتا اے دین اخیر سید

لکھاں کافراں نوں مسلمان کیتا، کیتی کسے دی نہیں تحقیر سید
اللہ جان داسکیاں نال پیراں جان دے شوہ دریا نوں چیر سید

جیہدی چمک نہ کدی وی مات ہونی اوہ نے دین دے بدر منیر سید
اصغر شہر بغداد دیا شہر یارا تیری دھیر سید تیری دھیر سید

حضرت پیر سید پھل شاہ بادشاہ

چھموں شریف منڈی بہا الدین ہادی ورہنما مصنف

حضرت پیر سید پھل شاہ بادشاہ دی کیہ تعریف کریئے اللہ والڑے نیں
 آیا فیض بغداد شریف وچوں دیوے ایہہ گیلانیاں بالڑے نیں
 اتنی شان بلند قربان جانواں ہست و عدم دیوچ اجاڑے نیں
 کرامتاں دا کوئی نہ حد بناں ایہناں ولیاں دے ایہہ امی چاڑے نیں
 من والیاں دا چنگا ڈھو پھبیا نہ کوئی دھپ تے نہ کوئی پاڑے نیں
 چھموں وچ دربار گیلانیاں دا طلب گار تے سدا اتاڑے نیں
 احمد شاہ گیلانی نوں شرف حاصل منکر ایہناں دے سدا مکاڑے نیں
 سید علی حسنین شاہ گیلانی دنیا دین وچ کھرے اعمالڑے نیں
 سید پیر نعیم ثقلین ہوری فیض آپدے بہوں کماڑے نیں
 تے خلیفہ مجاز مسکین اصغر سگے چشتی نظامی دے دھاڑے نیں

چومصرے

سلاطین زمانے دے کئی دیکھے کوئی فقیر ورگا شہنشاہ ای نہیں
 زندہ باد قیامتاں تیک زندہ ہو سکدا فقر فناہ ای نہیں
 کلی فقر دی رب دا عرش اعظم کوئی شک شبہ اشتباہ ای نہیں
 اصغر فقر توں بناں خدا شاہد کوئی رب ول جان دا راہ ای نہیں

○

جیہنوں دنیا مردار دا پیا چسکا اوہدے جیہا کوئی ہور گمراہ ای نہیں
 عالم فاضل وی بچن نہ ایس کولوں کوئی ایس ورگا ڈونگھا چاہ ای نہیں
 حسد بخل لالچ حرص نال پُر پُر ایہدی اج تیکر لہھی تھاہ ای نہیں
 فقر باجھ اصغر ایس ڈائن کولوں اللہ جان دا بچن دا راہ ای نہیں

○

دنیا دار نمود شداد ورگے دلبر ایہہ ہامان فرعون دی اے
 کیتا غرق زمین دے وچ ایہنے کچی بنی رہی یار قارون دی اے
 دنیا عقل تے فقراے عشق غالب ایہہ تھاں نہ چین سکون دی اے
 اصغر لگ جے جائے تے چھڈ دی نہیں کچی ایہہ بیماری طاعون دی اے

اپنے بلعم باعور جیسے ولی کامل اکو نگہ تھیں دھرت نگہار سٹے
 ابو لہب ورگے ایہدے ہین طالب ابو جہل ورگے کئی مار سٹے
 اتوں خوبصورت وچوں رن فاحشہ ایس کنیاں دے لنگ اتار سٹے
 اصغر دنیا مردار حرام کھانی کچھڑ چک کے سراں دے بھار سٹے

ایہہ دنیا کنعان دے پئی چھپے اوہنوں ڈوب کے پانی وچ ماریا سو
 ہابیل مروایا قابیل کولوں ککھ کسے دا نہ سواریا سو
 ایہدا طالب اے خاص یزید ویکھو دین آپناں دنیا توں واریا سو
 اصغر اوسدا ای بیڑا غرق ہویا جہنوں نال پیار پکاریا سو

بے شرم بے ادب گستاخ موذی دنیا ایہہ پکی بے حیا سمجھو
 ایہہ تے نیک اعمالاں دی ہے دشمن ویری ایہہ اپنی بر ملا سمجھو
 فقر لئی زندان دی کوٹھری اے دنیا دار کارن دلکشا سمجھو
 اصغر قالو بلی نوں کھان والی سروں پار خونی ایہہ بلا سمجھو

دنیا رب دے ذکر توں کرے غافل سدھی وچ جہنم پچائے دنیا
 جیہڑا ایس دے نال پیار کردا اوہدے وار نے وار نے جائے دنیا
 دنیا کھان والے سدا رہن بھلے اصل وچ پئی اوہناں نوں کھائے دنیا
 اصغر ڈوبدی شوہ وچکار آکے بنے کدی نہ کسے نوں لائے دنیا

فقر ایس تو بچن دا ڈھنگ دے تائیوں فقر توں رہندی اے دور دنیا
 بڑا وڈا بھلیکھا۔ اے شک عنائیں اول بخشدی نشہ سرور دنیا
 دنیا دار لئی عشرت دی جا اے پر اللہ والیاں لئی ناسور دنیا
 ایہدی بیڑی تے جیہڑا اسوار اوہنوں اصغر دیوے گی ڈوب ضرور دنیا

عملاں کھانی ایہہ ہے بلا خونی گویا پتلی قہر قلور دی اے
 ساڑ سڈی اگ اے اگ بلدی فقرا کھدا مثل تندور دی اے
 کام کروہد لو بھ مو بھ ہنکار ماری گھڑی ہوئی ایہہ ناز غرور دی اے
 اصغر ایس دے جائیں نہ مول نیڑے ایہو خاص ہدایت حضور دی اے

ڈانگ لا دی فقر دے ہتھ جس توں ڈردی رہندی اے ایہہ مکار دنیا
 عمر و سعد عبید تے شمر جہیاں ڈوب دیندی اے شوہ و چکار دنیا
 فقرا ایس دے جائے نہ مول نیڑے پے مان دے نے دنیا دار دنیا
 وچوں گند پسند بے شرم اصغر اتوں دسدی اے اپرا پار دنیا

جہدے وچ تو حید دا بلے دیوا ایہدے وچ مکران اوہ تے آوندا نہیں
 ایہدے داتے وچ نرالڑے نیں فقردا ایہدا کدی کھاوندا نہیں
 رب نال جیہڑا یاری چاہوندا اے یاری نال ایہدے کدی لاوندا نہیں
 دنیا دار پچھتاوندے انت اصغر تاہیوں فقر کدی پچھوں تاوندا نہیں

زاہد چھیڑ نہ رنداں نوں واسطہ ای گھٹ بھرن دے متاں سویر ہووے
 ساتی جام اج لبالب بھری جاندا پلہ چھڈ دے میرا نہ دیر ہووے
 ایہہ گھٹا ایہہ صبا ایہہ وقت سحری خورے زاہد میسر نہ فیر ہووے
 اکو گھٹ اصغر بھریں اج جے کرتیرے وچ کاہنوں تیر میر ہووے

ساقی میریا الٹ صراحی ساری اکونگہ تھیں بھری جاہ جام میرا
 پیواں رنج کے گج کے چڑھاں سولی لکھیا کاتبِ ازل انعام میرا
 اج پہلے طیوراں دے بولنے تھیں ملن صبح ویلے آیا شام میرا
 نظر میل کے نظر دینال اصغر لٹ کے لے گیا چین آرام میرا

○

جام لبالب لباب دے دل آیا ٹھم ٹھم وا ٹھنڈی گھٹا چھا گئی اے
 لب تر ہو گئے منزل سر ہو گئی کیتی ہوئی اپنی اگے آگئی اے
 اوہدی نظر کہ کرد جلا د والی میرے ورم کلچڑے لا گئی اے
 میخانے دے کسے ہنیر خانے اصغر مار کے مینوں دفنا گئی اے

○

تیری وچ شراب دے نشہ ازلی عالی جاہ میرے یا سرکار ساقی
 سنی بانگ الست دی منہ لایا جام قالو بلی پکار ساقی
 میرا جام تے میرے ای وچ ہتھاں کردے پُر نہ کریں انکار ساقی
 پیواں رنج کے تے لالو لال شیشہ اصغر اندروں ہووے دیدار ساقی

ہتھ پھڑ کے ذرا اٹھا ساتی ڈگاپیا ہاں تیرے میخانے دے وچ
 پھر پھر ویکھیا اے کدوں نظر آیا سخی تیرے جیہا کتے زمانے دے وچ
 نظراں نال توں مئے پلا ونا ایں مستی مار دی لہر مستانے دے وچ
 ویکھاں پیا دریائے شراب وگدا اصغر قلم مقدس دے کانے دے وچ

میری قلم کہ لہر چناب دی اے موجاں وچ کاغذ تے دوات اے اج
 مینوں پتہ ناہیں لوک آکھدے نیں میری بات اندر کوئی بات اے اج
 اُتے زمیں دے منگتیاں شور پایا ہوندی عرش تے پئی خیرات اے اج
 اصغر گل کوئی کر گیا گل والا اک ہوگئی ذات صفات اے اج

چھم چھم وسدا اے پیا ابر رحمت نالے کفر تے نالے اسلام اتے
 ساتی اج خورے کتھوں لے آندی دتی جاو ندا اے جام جام اتے
 جدوں نفس تے فتح نصیب ہوئی ملدے پئے انعام انعام اتے
 اصغر تاں ایمان لیایا ہاں میں مئے حرام پی بیت الحرام اتے

توبہ توبہ کیوں مئے حرام آکھاں ایہدے وچ کوئی شے حرام ای نہیں
 نہ تے نچدی پئی صراحی ویکھو رقص وچ آیا ابے جام ای نہیں
 ایہہ مقام اے ذرا بلند تائیوں کوئی کفر تے کوئی اسلام ای نہیں
 اصغر ہاں میں اوہ لا مذہب کافر جیہنوں اک وی پل آرام ای نہیں

کفر دین نیکی بدی برا چنگا اتھے آپنا اتے پرایا وی نہیں
 میخانہ تے کھلا اے سونہہ رب دیا اے پرساقتی شراب لیایا ای نہیں
 خورے میریاں ہانواں وچ اثر ناہیں تائیوں رہیا وجودا سایا ای نہیں
 اصغر جو آیا لکھیا کاغذاں تے اللہ جاندا کجھ لکایا ای نہیں

کوئی بلبل دے رون وچ اثر ناہیں تائیوں چمن وچ پیا گلاب ہسے
 موج لہر آپنی ویکھ ویکھ کے تے پئی وگدی ندی چناب ہسے
 ویکھ قلم نون مست اج کاغذاں تے تعبیر ول ویکھ کے خواب ہسے
 اصغر قلم دے ویکھ کے کارنامے میرے قال دا حال خراب ہسے

رون قلم دا ویکھ کے ذوق والے حرف ہسدے ویکھ کے رون لگ پئے
 معنی لفظاں دے چیر کے جامیاں نوں پالاں بنھ کے سدھے کھلون لگ پئے
 جیہڑے کم نہیں سن ہوندے پے زوریں خورے کیہ ہو یا آپے ہون لگ پئے
 اصغر ویکھیا پلٹ نگاہ ساقی قطرے مئے دے قلم چوں چون لگ پئے

او جانڈیا یار دے دیس ولے مینوں آپنے سنگ رلا کے چل
 جل وچ جل کے جلت رنگ ہو جاہ دیپگ راگ دا ساز و جا کے چل
 اے بے خود راہی وقت صجگا ہی میرے قدم نال قدم ملا کے چل
 اصغر یار میخانے ول چل اے پر نیکی بدی دا خوف بھلا کے چل

پیندی وقت دوپہر دے رات کالی ساقی زلف نوں جدوں سنواردا اے
 اوہدی نگہ کائنات دا حسن سارا دن چانناں اوہدے رُخسار دا اے
 ساقی میرا صراحی نوں پھڑن خاطر جدوں ناز تھیں ہتھ پیار دا اے
 سرگوشیاں کرے بہار اصغر بوہا کھلدا جدوں دیدار دا اے

ڈٹھا جدوں دا پار دا حسن مارو پیا کوکدا وانگ کلنگ ہاں میں
 مَن بودڑی گودڑی لئی اُتے اوہدے نام دا گویا ملنگ ہاں میں
 جلوہ اوہدے جمال دا ویکھ کے تے بھُل گیا ناموس تے ننگ ہاں میں
 ہووے دید اصغر طرب گیت گانواں اوہدے ہجر پاروں بڑا تنگ ہاں میں

جادو گر محبوب دی چشمِ خونی اکو جہات نے ہوش بھلائے میرے
 دل ہو گیا اوس دا دیوانہ اوہدے حسن نے ناز اڈائے میرے
 کوہ کے سٹ گئی اک مُسکان اوہدی دردِ دل دے ہور جگائے میرے
 اصغر کر گئی روح پرواز گویا بن ٹھن سجن جدوں آئے میرے

طرفاں ساریاں بھُل کے طرف اوہدی چٹھی اساں پیار دی پادتی
 لکھیا تیرے توں باہجھ ہنیر دنیا صورت حرفاں دے نال بنا دتی
 نقشہ کھچیا اوسدے حسن والا اُتے مہرِ محبت دی لا دتی
 بڑے ناز تھیں پڑھ مضمون اوہنے اصغر شرم دی حد مُکا دتی

دیکھ دیکھ محبوب دے غمزیاں نوں پانی ہار پتلا میرا حال ہويا
 چار یار نال ہوندیاں سار اکھاں گل عارضیاں دا رنگ لال ہويا
 اگے دیکھئے بنے گا کیہ اگوں پیدا دل وچ نواں سوال ہويا
 دل دھڑک پے نے اصغر عاشقاں دے ناز نال دلبر مست چال ہويا

اوبدی دیکھ کے چال ملوک جیہی ہرنی بار دی چنگیاں بھل گئی اے
 نافہ ہرن دا وی شرمسار ہويا خوشبو یار دی زلف دی ہل گئی اے
 مکھ دیکھ کے صنم دا سونہہ ربدی ہو چن دی چانی گل گئی اے
 اصغر اوبدے جمال دی جھلک نوری میری لاش اوبدے بوہے رُل گئی اے

دلبر آوندا دیکھ کے ناز بھریا اساں وصل دا جدوں سوال کیتا
 اوہنے ہس کے دتا جواب اگوں وعدہ کدوں کوئی تیرے نال کیتا
 تینوں عاشقا اک تجلوی نے بے خود نالے بے حال کیتا
 اصغر قادری بنے گا کیہ تیرا تینوں جھلیاں حسن جمال کیتا

تیں وچ تاب کتھے سانوں ویکھنے دی موجب ظرف جمال کراونے آں
 اکو جھلک ویکھی تے بے ہوش ہو یوں اے عاشقا تینوں ازماونے آں
 جے کر رہیوں ثابت تک جھلک دو جی فیر کدی نہ مکھ بھواونے آں
 اصغر کملیاں رملیاں عاشقاں نوں خیر وصل والا جھولی پاونے آں

ڈگا پیا ہاں در محبوب اگے شاہ حسن شائد خیر پا دیوے
 لاوے گھٹ سینے یا ڈرکار دیوے لارا یا مڑکل دا لا دیوے
 بخشے وصل یا ہجر زندان سٹے بھانویں گھٹیاں وچ رُلا دیوے
 اصغر اوسدے وس اے مار سٹے موئے ہوئے نوں چاہے جوا دیوے

اجکل حسن مجسم دے آسرے تے کدی مر رہے آں کدے جی رہے آں
 خورے کرے منظور یا موڑ دیوے بھر بھر کے اندرے پی رہے آں
 بھانویں کرے برباد آباد رکھے آپنا ویکھ کے حال کئی رہے آں
 اصغر انج تے مزانہ جین دا اے رُعب حسن دے پاروں دبی رہے آں

ملیا الٹ جواب سوال تائیں دوجی وار سوال تاں بھل گئے آں
 ملی شو مئے قسمت نہ کوئی منزل تیرے راہ وچ سوہنیا رُل گئے آں
 ہائے ساڈیاں بے نصیپیاں نے کھلا نہیں نکتہ آپ کھل گئے آں
 اصغر پی کے مئے توحید ازلی کثرت دیس لکھاں نال تُل گئے آں

جُگ جُگ جی اے یارا سرا روالے ہراک گل تیری معنی دار ہوندی
 بھانویں ہون سورنگی نوں سو تاراں دراصل ویکھو اکو تار ہوندی
 تدوں بلبلاں وی گیت گاوندیاں نیں جدوں پھل دے کول منقار ہوندی
 شمع نال پروانے دا عشق اصغر انجے عاشقاں دے لئی دار ہوندی

ذرا اپنے آپ ول مار جھاتی تیرے اندرے ہین سامان سارے
 تیرے وچ ای لاٹاں پے مار دے نیں صدق صبر یقین ایمان سارے
 تیرے اندروں پئی صدا نکلے اتے اندروں ای ہوون دان سارے
 توں ہیں تے سب کجھ ہے اصغر مرشد پیر وی ایہہ سمجھان سارے

نکتہ معنوی اک بیان کرناں اللہ کہندا سمیع البصیر ہاں میں
 اتے بندہ وی سُن دا ویکھدا اے رب آکھدا اول اخیر ہاں میں
 اول ایہو بندہ آخر ایہو بندہ گویا خواب تے آپ تعبیر ہاں میں
 نہیں رب تے بندے وچ وتھ اصغر بے مثال تے بے نظیر ہاں میں

○

گویا رمز خدائے عظیم والی بندے وچ آکے آشکار ہوگئی
 ایس نکتے دی آگئی سمجھ جس ہم غیر رمز تے رمز نثار ہوگئی
 ملیا جسم دے تائیں سکون تاہیوں ذہن نیا روح سرشار ہوگئی
 اصغر ویکھ لے اپنے آپ وچوں ذات پاک اوہدی جلوہ بار ہوگئی

○

بندہ دارو اے کل بیماریاں دا آپ اپنا اے راز دار بندہ
 ایہہ بیمار وی اے تندرست وی اے پیا اپنا کرے اقرار بندہ
 اوکھے اوکھے سوال پئے حل ہوندے جدوں اپنا کرے دیدار بندہ
 گھنجل دار بے رب دی ذات اصغر ایہہ وی گھٹ ناہیں گھنجل دار بندہ

ایہنوں نفس امارہ ذلیل کردا نہیں تے ہے احسن تقویم بندہ
 آپے اپنا آپ لکاؤندا اے شہنشاہ اے ہفت اقلیم بندہ
 کدی مکدی نہیں پیاس ایہدی باطن وچ اے کوثر تسنیم بندہ
 بندہ منبراں تے کرے وعظ اصغر پاسے دوسرے اہل گلیم بندہ

ہووے پیر کامل راہ نما جیکر اندر اپنے جہات پوا دیوے
 اکو پھوک تھیں قلب دی شمع جگے اکو پھوک ای نفس جلا دیوے
 اکو نظر پیار دی پا کے تے رونے پٹنے سب مکا دیوے
 جیہڑا نظر نہ آؤندا اکھیاں نوں اصغر قلب نوں یار ملا دیوے

رومی پیروی بن گیا ماہ کامل پئی لاٹ جاں شمس تبریز دی اے
 رنگ صبغۃ اللہ دے وچ رنگیا کاریگری کامل رنگریز دی اے
 دل آویز بنیا مکے سب پینڈے اکو نگہ مرشد دل آویز دی اے
 درد دل دا بخشیا جام اصغر تاب ریز مستی تاب ریز دی اے

پی کے مٹ جنید چوں اک قطرہ انا الحق منصور پکاردا اے
 ڈریا کسے توں نہ ان جھک عاشق مڑیا نہیں لیا جھوٹا داردا اے
 موتو قبل ہوکے لایموت ہویا سودا لیا خرید اسرار دا اے
 منصور منصور منصور اصغر میرا ورد ایہہ لیل و نہار دا اے

لگی نفی اثبات دی ضرب کاری گیا کٹیا سیس سرمد دا اے
 قطرہ وچ دریا دے غرق ہویا پایا اوس کمال بے حد دا اے
 نظر عاشقاں دی وچ راہ سدھا لم یلد ولم یولد دا اے
 اصغر ویلے الست دے یار اگے راز قالو بلی دے سد دا اے

لاوے مرہم جیہڑا زخماں دکھدیاں تے لہھ لیا اے اوس نے یاردا راہ
 اول کر لے بندگی بندیاں دی تینوں دسیے اسی پیار دا راہ
 لیلیٰ ملے گی مجنواں آ تینوں لویں بھال جے لیل و نہار دا راہ
 چل چل اصغر نہ ڈھل لاویں تینوں سوہنیا آپ پکار دا راہ

خادم ہو جا رب دے بندیاں دا ایہو راہ ای یار ول جان والا
 راہ تے ہو وی بے شمار اے پر دس سکدا کوئی پچھان والا
 ہو کے بندیاں دے وچوں راہ پھڑلے ایہو راہ ای رب رحمان والا
 اصغر کملیا کس لے کمر پکی اگوں آپ اے یار لے جان والا

جدوں تیکراں ذکر تے فکر ناہیں اگ نفس امارے دی بھدی نہیں
 جناں چر نہ شمس تبریز آکھے سورج نہیں چڑھدا بوٹی بھدی نہیں
 بناں یار پیارے دے جیہناں تاہیں کوئی گل جہان دی بھدی نہیں
 اصغر اوہ زبان زبان ناہیں جیہڑی یار دے ذکر وچ رجھدی نہیں

اکو پیر دی نظر جے پے جاوے دنیا شوہ اندر بیڑا تر جاوے
 جتے یار دی نگہ دا دان بندہ بازی دنیا مردار دی ہر جاوے
 جیہڑا کیتا اے عاشقاں صادقوں نے ایہو جیہا جے کوئی کم کر جاوے
 بدلے وقت اصغر سڑے وچ پالے ہووے ات گرمی مڑوی ٹھہر جاوے

کامل ہووے جے پیر تے فکر کوئی نہیں اوہ تے طالبان دانگہبان ہوندا
 پیر حسن ہوندا پیر عشق ہوندا پیر آپ ای رب رحمان ہوندا
 دیکھے پیر جے رحمت دی نظر اکوانج قلب نوں کدوں جگان ہوندا
 اصغر قلب دے ذکر دے باجھ ہرگز بندہ نہیں ایہہ نرا حیوان ہوندا

○

مردہ ہوکے مرشد دے در اُتے غسل موتو قبل کرا لے توں
 دیوا قلب دا جگے تے لو گے تیل ذکر تے فکر دا پالے توں
 توں ایں توں سبھے میں تے کچھ وی نہیں بس ایہو ای سبق پکا لے توں
 لا یموت ہوکے زندہ رہو اصغر انا الحق دی شمع جگا لے توں

○

غرق ہوگئے حرص سمندراں وچ جیہناں نفس امارہ نہ ماریا ای
 مرشد سبق دیوے طالبان تاہیں جیہنے میں نوں سروں اتاریا ای
 دنیا نار ذلیل خوار کردی ایہنے کوڑ دا سانگ سنگاریا ای
 اصغر جس پلہ پھڑیا پیر والا اوہنے اپنا آپ سنواریا ای

حسن عشق دی ایہہ کتاب ازلی اک جلال تے اک جمال دا راہ
 میری سوچ اتھے آ کے بس ہوگئی ہو یا بند جواب سوال دا راہ
 قلم چلدی چلدی تھک ڈگی لہاں ویکھ کے میرے خیال دا راہ
 اصغر بھٹل کے کھٹل نہ کھائیں ایویں توں وی پکڑ لے کسے لہچپال دا راہ

○

راہ نظر آوے سدھا صاف تینوں جیکر قلب تیرا روشن ہو جاوے
 نالے آپ جاوے کھاوے نہ ٹھوکر نالے دو جیاں نوں دیندا لو جاوے
 جدھر کہوے مرشد او دھر رہوے ٹردا مرشد جتھے کھلارے کھلو جاوے
 رورو کے تے اصغر رات کچھلی دھونے برے اعمالاں دے دھو جاوے

○

گلہ کسے دا کرن دی لوڑ کیہڑی اپنا آپ جیکر اندروں ول ہووے
 گل والے دی اے ساری گل اے پر نال نال تیری ہوندی گل ہووے
 مشکل کیہڑی اے ایس جہان اندر جیہڑی اپنے کولوں نہ حل ہووے
 گلاں پئے کردے دنیا دار لکھاں اصغر یار دی گل اٹل ہووے

اپنا آپ نہ دیکھناں جاہلیت تیرے باجھ اتھے ہور کوئی بھی نہیں
 اپنا مال توں آپ سنبھال جیویں تیرے جیہا اتھے چور کوئی بھی نہیں
 آپے توں گڈی چڑھی فلک اُتے تیرے باجھ تیری ڈور کوئی بھی نہیں
 آپے سُنن تے آپے سنان والا اصغر بناں تیرے شور کوئی بھی نہیں

آپے زندگی موت وی توں آپے غسل کفن جنازہ تے گور وی توں
 سن دا رہنا ایس سدا آواز اپنی پیا ہو یا بیٹھاں اُتے شور وی توں
 آپے لُدا آپ لُٹی جانا سیں اپنا ساہد وی توں تے چور وی توں
 بس تیرے توں بناں نہیں کجھ اصغر توں آپ وی توں تے ہور وی توں

توں ایس اک قطرہ تیری کیہ قیمت مل کے وچ دریا دریا ہو جا
 جیہڑا بخشدا بھکیاں تنکیاں نوں توں وی اوسدا چل گدا ہو جا
 میں مار کے توں دا ذکر کر کے آپے توں اڑیا برلا ہو جا
 آپے بن جا قلب دی طلب اصغر منہ آپ تے آپ دُعا ہو جا

تینوں کیہ دعا دی لوڑ پے گئی جویں توں چاہویں اوویں ہو جاوے
 صبح شام تیرے کچھے ٹرن پیاں توں کھلوویں تے وقت کھلو جاوے
 رمز یار دی جے کر کھٹل جاوے لگ سارے جہان وچ لو جاوے
 اصغر اوس نوں ملدی اے آن منزل جیہڑا مٹی پریت دی گو جاوے

پچھلی رات نوں قلب دا کھول بوہا نیواں ہو کے تے جھاتی ماریا کر
 قصر کل جزوی کلی وچہ بہہ کے ہو ہو دے نال اُساریا کر
 آپے بن کے فیر دریا وحدت اپنے آپ نوں ڈوبیا تاریا کر
 اصغر جل جلال دی پا جلی سٹ نفس ملعون سر ماریا کر

جدوں یار دے ذکر دا تیل پائیے تدوں قلب والا دیوا جگدا ای
 ہر پاسیوں یار دیدار دیوے مگھ اُلقتاں دا فیر مگھدا ای
 فیر جویں چاہویں اوویں ہو جاوے لحظہ اک وی پورا نہ لگدا ای
 بچیں نفس امارے توں یار اصغر ایہہ چور وساہ کے ٹھگدا ای

دلبر باجھ نہ مزا کوئی جین دا اے بھانویں لکھ پلے دولت مال ہووے
 گھڑی گھڑی صدیاں وانگوں گزردی اے پل پل جیڈا اکو سال ہووے
 پیا انھیاں ٹکراں مار بے شک مرشد باجھ نہ حل سوال ہووے
 اصغر بھُل جاندا ہجر سماں مارو سوہنے یار دا جدوں جمال ہووے

حسن عشق ہجر وصل چن سورج ساہرا کن دا ایہہ پیار ہويا
 دن رات تے زندگی موت والا عشروع وچ دنیا کاروبار ہويا
 حسن آگیا روپ مجاز لے کے تحت قلب تے عشق اسوار ہويا
 اصغر الف تے میم دا کارخانہ چلیا یار دا جدوں دیدار ہويا

زمیں فلک سورج چن اتے تارے پئے رب دا نام چتاردے نیں
 جیہدے ہتھ وچ ڈور خدائی دی اے سبھے کم مولا کردگار دے نیں
 اکو کن دا نور ظہور سارا ٹرے سلسلے نویں اظہار دے نیں
 اصغر جیہڑے خدا دے ہین منکر پئے انھیاں ٹکراں مار دے نیں

بے شک زندگی موت تے رزق دینا پکا پکا اے میرے خدا دے ہتھ
 سخی ہتھ اپنا اچا سدا رکھے اتے ہوندا اے کاسہ گدا دے ہتھ
 اوہناں ہتھاں نوں رب دے ہتھ منوں جیہڑے ہین شاہ دوسرا دے ہتھ
 اصغر ڈھل نہ کرتے ہل چھیتی ہتھ مرشد دے توں پھڑا دے ہتھ

رستہ عقل دا داناں ملیا اے، اے پر وکھرا عشق جنون دا راہ
 راہ خضر دا جاندا اے ہور پاسے رستہ موسیٰ دا ربی قانون دا راہ
 دیکھو اوس دا پار دریاؤں جاندا ہو جاندا اے بند فرعون دا راہ
 رستہ واعظ دا منبر تے مکدا اے جاندا دار تے اصغر مفتون دا راہ

بناں عاشقاں کوئی نہ سمجھ سکے ازل ابد دے پیٹیاں تانیاں نوں
 عشق شاہواں نوں پکڑ فقیر کردا وخت پاندا اے راجیاں رانیاں نوں
 حسن پیر دا ایہہ مرید ازلی نہیں بھالدا تیج سرہانیاں نوں
 اصغر لہہ لیندا بھرے جگ وچوں بھن اپنے آپ نوں کھانیاں نوں

ضائع اک وی ساہ نہ جائے تیرا ہووے تیرا جے قلب بیدار میاں
 ہو ہو دی گونج پے جائے جس دم توں ایں توں بولے تار تار میاں
 کر یاد الست دے ویلڑے دا کیتا ہو یا بلی اقرار میاں
 اصغر گجدا موت دا شیر ببر نہیں ساہ دا کوئی اتبار میاں

○

شک شے سارے چھڈ ہو پا سے ایس گل دا خاص یقین کر لے
 جیہڑا عرش عظیم تے رہن والا اپنے دل دا اوہنوں مکین کر لے
 اک ساہ نہ یاد بن جائے خالی سخت اپنے ذرا آئین کر لے
 اصغر چل میخانے دا مل بوہا راضی اپنا قلب حزیں کر لے

○

جو یں چن چکور دی ہے منزل، منزل شمع تے ہوندی پروانیاں دی
 منزل واعظ دی بیت الحرام تیکر بھال رنداں نوں سدا میخانیاں دی
 منزل عرش عظیم تے رہن والا ایہناں عاشقاں مست دیوانیاں دی
 اصغر یار یاراں ولے سدا جاوے بھانویں ہے منزل گلی کانیاں دی

آسمان زمین دا ایہہ چکر کدی دن ہووے کدی رات ہووے
 کدی ہجر مارو کدی وصل دلبر کدی چپ کدی گل بات ہووے
 کدی نیناں وچ نین پے کرن گلاں کدی بس پیار دی جہات ہووے
 اصغر اوہ دنیا اُتے سدا زندہ ملی جیہنوں وی عشق سوغات ہووے

ایس عشق سوغات دی مہربانی جیہنے جگ اُتے روشن نام کیتا
 ایہو عشق لے کے گیا میخانے پیش ساتی نے لب لب جام کیتا
 ایسے عشق دی برکتوں حرف لبھے ایسے عشق نے قلم انعام کیتا
 اصغر عشق دے بوہے سدا کیتی حُسنِ کل انعام اکرام کیتا

حضرت حسن دے در دا ہاں خادم چاہے کرے پیار دُرکار دیوے
 بھٹھی چاہڑ مجاز دی رنگ ٹے کوئی عاشقاں والڑی کار دیوے
 ساڈا ایہہ یقین ایمان پکا بھانویں جت ہووے بھانویں ہار دیوے
 اصغر حسن مکمل دی مہربانی جیکر سینے وچ بھر اسرار دیوے

راز قالوبلی دے ویلڑے دا آکے وچ دنیا آشکار ہويا
 ائت ائت دی پے گئی گونج دیڑے شاہِ حُسن دا جدوں دیدار ہويا
 ایس روپ مجاز دے کارخانے جیہڑا کم ہويا اپرا پار ہويا
 اصغر ویکھ کے ایہہ نگار خانہ دل حسن اُتے جاں نثار ہويا

○

اگے دیکھ کئی صفاں کھلوتیاں نے جیہناں عشق دی کار کمائی ہوئی اے
 کچا گھڑا لے کے ٹھلی شوہ سہنی ندپوں پار بلی جھگی پائی ہوئی اے
 مہینوال نوں بلخ بخار بھلیا جدوں نال سہنی آشنائی ہوئی اے
 اصغر دنیا دے دل نہ دیکھدے نے جیہناں یار و لے جھاتی پائی ہوئی اے

○

اوس مجنوں دیوانے دا حال دیکھو وٹے کھا وندا لیلیٰ دی گلی وچوں
 اوہ تے پیا محبوب دی جھلک دیکھے پھل پھل وچوں کلی کلی وچوں
 توں توں دا ورد زبان ہويا میں مایوس ہوکے گئی چلی وچوں
 اصغر تَدوں دیدار نصیب ہويا جدوں حرص دی لومڑی ٹلی وچوں

بشیریں واسطے عاشق فرہاد ویکھو جوئے شیر اخیر چلا دتی
 اوہنوں پُٹنا پیا پہاڑ تاہیوں اوہنے عشق دی حد مُکا دتی
 کیڈا حوصلہ عاشقاں صادقان دا جیہناں لا کے توڑ نبھا دتی
 اصغر مار تیشہ مویا اوہ عاشق جدوں حُسن نے دید کرا دتی

رانجھا ہیر چچھے ہیر مگر رانجھے دوہاں عاشقاں ملیا بیلڑا ای
 جدوں ہیر کھُسی رانجھا گیا ٹلے بالناتھ دا ہو گیا چیلڑا ای
 گھون مون ہو کے لئی جوگ رانجھے ٹریا اوس دے مگر اکیلڑا ای
 اصغر انت اوہنے پائی ہیر منزل لگا جدوں نصیب دا میلڑا ای

مرزے صاحبان عشق کمال کیتا شان مرزے جوان دی وکھری اے
 کسے قیمتے صاحبان نہ جان دتی گرُھتی عشق بلوان دی وکھری اے
 کٹھے رہے زندہ موت لئی کٹھیاں سُر عشق دی تان دی وکھری اے
 اصغر ہو گئے نے لالو لال دونویں رمز عشق ایمان دی وکھری اے

بیڑے ٹھیل سمندریں پری ولے جدوں سیف الملوک تیار ہویا
 نہ کوئی راہ دا پتہ نہ منزلاں دا بوہے بوہے تے پھرے خوار ہویا
 موٹو قبل ہوکے لایموت ہویا اپنا آپ ای فیر دلدار ہویا
 اصغر سال چوداں منزل جدوں پچی اوہنوں یار دا فیر دیدار ہویا

جتھے یار وسے اوتھے ہے جنت دوزخ اوہ جتھے سوہنا یار ناہیں
 اوہ حیوان جس دے دل وچ درد ناہیں جیہنوں کسے دے نال پیار ناہیں
 اوہنوں دین ایمان دی سار کیہڑی جیہنے کیتا بلئی اقرار ناہیں
 اصغر نقد سودا نقد سر دے کے اُپر ایس دُکان اُدھار ناہیں

بھار عشق دا خاکیاں چکیا اے ہور کوئی ناہیں ایہنوں چان جوگا
 ایہدے سینے وچ عشق دی تڑپ وسے بھٹھہ ہور کیہڑا دل دا تان جوگا
 ملدا عشق حقیقی مجاز وچوں ایہو راہ اے یار ول جان جوگا
 اصغر خاکیاں دے باجھوں ہور کیہڑا جھگا اپنا ساڑ گوان جوگا

عشق باجھ ایمان ایمان ناہیں عشق نال ای منزلاں ملدیاں نہیں
 عشق نار جہنم بجھا دیندا آساں پوریاں ہوندیاں دلدیاں نہیں
 بوہے عشق دے شور ککار ناہیں کھلن اکھیاں بلیاں سلدیاں نہیں
 اصغر فیر نہ بند زبان رہندی جدوں پیڑاں مجاز دیاں ہلدیاں نہیں

رب عشق تے حُسن وی ہے آپے عشق و حُسن دا ایہہ جہان بنیا
 دل دلاں دے نال پے آپ ملدے کارن عشق دے ایہہ سامان بنیا
 جدوں حُسن مجاز وچ آن بیٹھا عشق واسطے جان جلان بنیا
 بنیا شکل جہنم دی ہجر اصغر اتے وصل لئی باغ جنان بنیا

دنیا دار مکاریاں نال پُر پُر عاشق سدا توں بھولڑے بھالڑے نہیں
 حال قال نوں اکو جیہا کر دیوے ایس عشق دے مڈھ توں چالڑے نہیں
 نہیں محل مناریاں وچ رہندا جھگے اپنے ای ایس گالڑے نہیں
 اصغر جدوں عروج تے عشق آوے لگدے لبان تے چپ دے تالڑے نہیں

دن رات دی سجدی جویں جوڑی عشق حُسن توں دکھ نہیں رہ سکدا
 جیہڑا ورتے غریب دی جان اُتے مونہوں کدی اوہ حال نہیں کہہ سکدا
 جدوں ہجر دا آوندا اے سماں مارو نہیں چین سکون نال رہ سکدا
 اصغر دلبر پیارے دی دید بدلے عاشق موت دے نال وی کھہہ سکدا

جدوں دلبر دے وصل دا دور ہووے اُتے عاشقاں مست دیوانیاں دے
 دُنیا دین دی ہوش نہ کوئی رہندی چالے وکھرے ایہناں مستانیاں دے
 انجے حال اے عاشقاں صادقان دا جویں شمع تے حال پروانیاں دے
 اصغر یار دی دید دی جھلک منکن طلب گار نہ مہندیاں گانیاں دے

جدوں آرنی آرنی کوکدے نے پیندی جھڑک اگوں لن ترانیاں دی
 بے کل تے بے قرار عاشق منکن دید پیاریاں جانیاں دی
 ٹھوکر مار دے تخت تے تاج تائیں حد مکدی بے سامانیاں دی
 اصغر وصل دلبر جدوں دیوندا اے منزل آوندی فیرانیاں دی

رولا ذات صفات دامتک جاندا کردے جدوں معشوق دی دید عاشق
 جیہڑا ملدا اے سراں دے نال سانواں سودالیندے نیں اوہ خرید عاشق
 اکو جھلک پیارے دی طلب سینے منکن ہور نہ کجھ مزید عاشق
 اصغر عاشقاں دا نصب العین اکو رکھدے غیر توں نہیں اُمید عاشق

سدا مدح معشوق دی گاوندے نیں تاراں کس کے تن طنبور دیاں
 عاشق روپ مجاز چوں ویکھدے نیں اللہ جان دا اے جھلکاں نور دیاں
 اول ہجر مارو وچوں لنگھ جاندا مویاں لُٹدے وصل سرور دیاں
 اصغر نخن واقرب والے تخت بہہ کے سیراں پئے کردے بڑی دُور دیاں

عشق آپ خدا رسول عشق اے سورج چن گویا کائنات عشق اے
 دن عشق محبوب دے جلویاں دا کالی زلف وایل دی رات عشق اے
 سخی عشق اے منگتا عشق آپوں پیا ونڈدا خیر خیرات عشق اے
 اصغر مگدی گل مکا دیئے آپوں ذات تے آپ صفات عشق اے

کافیاں

عشق و وحدت

کافی نمبر 1

گُنٹ کُنزا عشق خزانہ اللہ اے
کثرت جتنی وی ہے اوہ تے کلا اے

الف اللہ دا ہر ہر تھانویں پھبدا اے
الفوں باجھ لہ وی نانواں رب دا اے
لام جے جھڑ جاوے تے نکتہ ڈھبدا اے
دو جا لام لہوے تے ہور سبب دا اے
ہو دا ذکر فکر ای نور تجلا اے

گُنٹ کُنزا عشق خزانہ اللہ اے
کثرت جتنی وی ہے اوہ تے کلا اے

دلبر سانوں سبق پڑھایا ہويا اے
 دلوں بچانوں اساں پکایا ہويا اے
 نگتہ ذاتی عشق سکھایا ہويا اے
 بھارا بھار سرے تے چایا ہويا اے
 عاشق دے لئی سودا بڑا سوّلا اے

گنت کنڑا عشق خزانہ اللہ اے
 کثرت جتنی وی ہے اوہ تے کلا اے

جدھر تکے دلبر نظریں آوندا اے
 اپنے روپ داروپ انوپ وکھاوندا اے
 کدھروں پھداتے کدھرے لاوندا اے
 جھاڑدا کدھرے کدھرے نویں اگاوندا اے
 تر دا شوہ مارو وچ اوہدا ٹلہ اے

گنت کنڑا عشق خزانہ اللہ اے
 کثرت جتنی وی ہے اوہ تے کلا اے

احسن تقویم دا تاج پواندا اے
 نوریاں کولوں سجدہ وی کرواندا اے
 مہر کرم تھیں جنت وچ پھرواندا اے
 اک لغزش تھیں بھونیں تے سٹ وگاندا اے
 آیا ایہدے نال ای نور مجلا اے
 گنت کنزا عشق خزانہ اللہ اے
 کثرت جتنی وی ہے اوہ تے کلا اے

نہ کوئی اوہدا اول نہ اخیر کوئی
 اوہدے ورگا ہور نہ رہبر پیر کوئی
 اوہدے ورگی کدھرے نہ توقیر کوئی
 اوہدے سیر جیہا نہ اصغر سیر کوئی
 جیہڑا نہ منے سیر اوہدے کھلا اے
 گنت کنزا عشق خزانہ اللہ اے
 کثرت جتنی وی ہے اوہ تے کلا اے

مینوں روز ازل توں رب ولوں ایہہ عشق سوغاتاں آئیاں نہیں
 تک حُسن منور سونہہ اوہدی اکھیاں برساتاں لائیاں نہیں
 گلبدن دے بدن دا سر صدقہ پنڈاں عاشق سر چائیاں نہیں
 اصغر اَج ہجر فراقاں نہیں
 وچ دل دے بھٹھیاں تائیاں نہیں

کافی نمبر 2

دھرتی اُتے آدم بوٹا پھلایا اے
رحم کرم دا بدل سرتے گھلایا اے

دم آوے تے آدم آدم ہو جاوے
دم آوے تے پیراں بھار کھلو جاوے
قلباں ذہناں دے ویج لاندالو جاوے
دم آوے تے پچھلے دھونے دھو جاوے
نکل بہشتوں دھرتی اُتے رلیا اے

دھرتی اُتے آدم بوٹا پھلایا اے
رحم کرم دا بدل سرتے گھلایا اے

دم دی کھیڈ نرالی دُنیا فانی ایس
 کدھرے بال تے کدھرے مست جوانی ایس
 تاہیوں حُسن منور دی تابانی ایس
 شوخ نیناں دی مستی راز نہانی ایس
 کدھرے بڑا سیانا کدھرے بھلیا اے

دھرتی اُتے آدم بوٹا پھلیا اے
 رحم کرم دا بدل سرتے گھلیا اے

نویں نکور جوانی انت بڑھاپا اے
 محفل ٹھدی پیندا گل اکلاپا اے
 پے گیا اُلٹا ویکھو نواں سیاپا اے
 کدھرے کھنگ کھرک تے کدھرے تاپا اے
 نور جوانی والا ہتھوں ڈھلیا اے

دھرتی اُتے آدم بوٹا پھلیا اے
 رحم کرم دا بدل سرتے گھلیا اے

پر وچ ایہدے ایسی عجب نشانی اے
 مُوتُ و قبل اَنْتَ موتِ جوانی اے
 لایموت ہووے تے کجھ نہ فانی اے
 آوندا رہندا دم وی نال روانی اے
 حق دی کنڈی عشق دا سودا تُلّیا اے
 دھرتی اُتے آدم بوٹا پھلّیا اے
 رحم کرم دا بدل سرتے گھلّیا اے

دم نہ آوے تے ایہہ مٹی گارا اے
 دم آوے تے لگدا بڑا پیارا اے
 دم دے باجھوں بُت دابُت نکارا اے
 دم دے نال ای اصغر چن تے تارا اے
 سرتے موت دا جھنڈا ہر دم جھلّیا اے
 دھرتی اُتے آدم بوٹا پھلّیا اے
 رحم کرم دا بدل سرتے گھلّیا اے

پھل شاہ نے رکھیاں ہوئیاں سن
ایہ عشق ہونگاتوں میوے لئی

کر لئیاں یار دے نال اوہناں
کچھ گلاں باتاں میرے لئی

دن ہجر فراق دے سانبھیاں سن
وصلاں دیاں راتاں میرے لئی

اصغر لکھ آئیاں ہوئیاں نیں
ایہ قلم دواتاں میرے لئی

کافی نمبر 3

بین قلب دی طلب ودھاندی جاندی اے
اللہ ہو دا ورد پکاندی جاندی اے

قلب دی دُنیا کھلی ڈلی ویکھی اے
پر اک منجاتے اک جلی ویکھی اے
جنس عشق دی حُسن تے تلی ویکھی اے
سجنوں اج اک شے ائملی ویکھی اے
بھٹھ عشق دا دل وچ تاندی جاندی اے

بین قلب دی طلب ودھاندی جاندی اے
اللہ ہو دا ورد پکاندی جاندی اے

روح دی دُنیا دی ایہہ کھیڈ نرالی اے
درِ مرشد دے تاں مرید سواہی اے
عشقے دی اگ وچ دلاں دے بالی اے
لچپالاں ای آخر نوں لُج پالی اے
درداں نوں دل وچ وساندی جاندی اے

بین قلب دی طلب ودھاندی جاندی اے
اللہ ہو دا ورد پکاندی جاندی اے

جوگی والا پھیرا اکو واری دا
جیویں ہوندا پیکا دیس کواری دا
ہر کوئی لقمہ بن دا موت شکاری دا
چلدا نہیں جے چارا لکھ ہزاری دا
مٹی ای مٹی نوں ویکھو کھاندی اے

بین قلب دی طلب ودھاندی جاندی اے
اللہ ہو دا ورد پکاندی جاندی اے

جا کے ایس جہانوں مڑ کے آوناں نہیں
 ٹٹیا بھجیا آ کے فیر بناؤناں نہیں
 جو کچھ کیتا آ کے فیر وٹاؤناں نہیں
 اٹھناں بہناں مڑ کے ہسناں گاوناں نہیں
 وقت وہا جاوے تے پچھوں تاندی اے

بین قلب دی طلب ودھاندی جاندی اے
 اللہ ہو دا ورد پکاندی جاندی اے

منن والیاں نال ای دُنیا کھہندی اے
 فقراں دے نال کھہنوں ایہہ نہ رہندی اے
 میرا ہو جا میرا ہو جا کہندی اے
 پئی بھلیکھے پاوے اٹھدی بہندی اے
 عاشق دی تے اصغر بانہہ سراندی اے

بین قلب دی طلب ودھاندی جاندی اے
 اللہ ہو دا ورد پکاندی جاندی اے

کافی نمبر 4

گاٹا۔ لاہوے گاٹی ہجر وچھوڑے دی

وصل تے فرقت کھیڈ عجب اے دیکھی جا

بن دا اپنے آپ سبب اے دیکھی جا

یار نوں ملنا وکھرا ڈھب اے دیکھی جا

اوہ ہور اے ایہہ ہور کسب اے دیکھی جا

دنیا مثل ماندا اے اتھرے گھوڑے دی

گاٹا لاہوے گاٹی ہجر وچھوڑے دی

تو بنا تار بناں نہ کدی وی جدا اے
 بندہ دُنیا اُتے کدی نہ جدا اے
 اوہا عاشق جیہڑا ایہنوں جدا اے
 اللہ والا عیب پرانے کجا اے
 کیہ قیمت اے راہ وچ رُلدے روڑے دی
 گاٹا لاہوے گاٹی ہجر وچھوڑے دی

روٹی کھا کے تاناں فیر تندور کیہا
 ذکر الہی باجھوں ہور سرور کیہا
 جیہڑا وسے ہر ہر تھانویں دُور کیہا
 انا الحق نہ بولے تے منصور کیہا
 دیہہ پرتا کے توں وی بولی موڑے دی
 گاٹا لاہوے گاٹی ہجر وچھوڑے دی

ایہہ دنیا مردار نبیٰ دا کہنا اے
مردے تیک نہ لہندا سر توں لہنا اے
بن جائے گل دا پھاہ ایہہ ایسا کہنا اے
اللہ والیاں دُور ایہدے توں رہنا ایں

ٹٹے ہوئے دل کدی نہ جوڑے دی
گاٹا لاہوے گاٹی ہجر وچھوڑے دی

ہتھے چڑھیا جیہڑا وی اس ناری دے
دُنیا دے مُڑ آؤندا کم سواری دے
کریں یقین نہ دُنیا بے اتباری دے
اُلٹے دھندے اصغر اس ہتھیاری دے

ذات عشق دی ایہدے ولوں ہوڑے دی
گاٹا لاہوے گاٹی ہجر وچھوڑے دی

کافی نمبر 5

من مرشد دا کہنا سدھے راہ پاوے

مرشدنوں من رب تے فیر مرید این توں

رومی جامی سعدی دی تائید این توں

سودا عشق دا لیسین فیر خرید این توں

اپنے آپ نوں تک لے راز بعید این توں

دُنیا غنڈی رن اے سروچ سواہ پاوے

من مرشد دا کہنا سدھے راہ پاوے

مردہ ہو کے مرشد اگے پے جا توں
 ذاتی عشق خزانہ دیسی لے جا توں
 بن فیر جگ دے اُتے اوپری شے جا توں
 منزل عشق وی دم دم کردا طے جا توں
 نفس تے پُٹھے راہ تے خواہ مخواہ پاوے
 من مرشد دا کہنا سدھے راہ پاوے

مرشد دے شراب تے گٹ گٹ پیندا جا
 سوئی وصل دی پھٹ ہجر دے سیندا جا
 تانی یار دے نام وی بس تتیندا جا
 جو مناوے مرشد توں منیندا جا
 نفس امارہ نوں پھڑ مرشد چاہ پاوے
 من مرشد دا کہنا سدھے راہ پاوے

پیر کیہا جے دلدی پیڑ ودھاوے نہ
 بھیڑ پوے تے کاہدا پیر جے آوے نہ
 اندر باہر دی پوری سیر کراوے نہ
 عشق کیہا جے حُسن دی جھات دکھاوے نہ

عارف مرشد سرتے عشق کلاہ پاوے
 من مرشد دا کہنا سدھے راہ پاوے

مرشد جیہڑا سبق پڑھاوے پڑھدا جا
 جیہڑی پوڑھی چاہڑے اصغر چڑھدا جا
 سردی ٹھارے دُھپے کاڑھے کڑھدا جا
 عشق دی مندری حسن دا تھیوہ جڑدا جا

جیہڑا رستہ رب دا اوسے راہ پاوے
 من مرشد دا کہنا سدھے راہ پاوے

کافی نمبر 6

اگ ہجر دی تن من ساڑ گواندی اے

عشق دے راہ وچ پیندا ہجر پوڑا اے
عشق چکی نوج پسدا چنگا ماڑا اے
جدوں کلیجے وجدا نین دوگاڑا اے
اگ دوزخ دی نالوں بھتا ساڑا اے

سینے دے وچ بھٹھ ہجر دا تاندی اے

اگ ہجر دی تن من ساڑ گواندی اے

بجناں دی دُوری جیہا ہور عذاب نہیں
حسن عشق جیہی جنس کوئی نایاب نہیں
عاشق تكدے كدی وی عیب ثواب نہیں
عشق دے باجھوں آفتاب مہتاب نہیں
پیر عشق دی رگ رگ وچ جرناندی اے
اگ ہجر دی تن من ساڑ گواندی اے

دور وصل دے وچ وی عاشق روندے نہیں
تن من بھانویں حسن دے درتے ڈھوندے نہیں
نینیں پا کے نین قیام کھلوندے نہیں
عاشق جگ تے جھلے کملے ہوندے نہیں
چھاں وصل دی وی نہ من پرچاندی اے
اگ ہجر دی تن من ساڑ گواندی اے

دل دے روگ جیہا نہ جگ تے روگ کوئی
عاشق دے نیناں ورگی نہیں جوگ کوئی
حُسن عشق دے ورگا نہیں سنجوگ کوئی
عاشق باجھوں ہجر نہ سکدا بھوگ کوئی

بھٹھ وچ پیندی دولت سونا چاندی اے

اگ ہجر دی تن من ساڑ گواندی اے

ہجر سجن دا سجنوں مار مکاندا اے

عاشقاں کولوں ایہہ پہاڑ پٹاندا اے

باراں باران سال مجھیں چرواندا اے

ٹھوٹھا ہتھ وچ دے گدا کرواندا اے

پیڑ عشق دی اصغر ودھدی جاندی اے

اگ ہجر دی تن من ساڑ گواندی اے

کافی نمبر 7

اللہ ہو دا ورد پکاندا ٹریا جا

دم دم دے وچ اللہ ہو
اللہ ای اللہ سو بہ سو
منزل منزل گُو بہ گُو
میں مر گئی بس تو ہی تو

دل دی تارتے ساز و جاندا ٹریا جا

اللہ ہو دا ورد پکاندا ٹریا جا

اللہ ہو دیاں ضرباں لا کے
دل نون سدھے راہ تے پا کے
اَنَا اَنَا دلوں بھلا کے
اَنْتِ اَنْتِ ای بس گا کے

عشق دا قاعدہ سبق پکاندا ٹریا جا

اللہ ہو دا ورد پکاندا ٹریا جا

دل وچ پیار اللہ دا ہووے
اکھیاں روون دل وی رووے
سدھا وچ قیام کھلووے
اگلے پچھلے دھونے دھووے

ذکر فکر دی کلی کھڑاندا ٹریا جا

اللہ ہو دا ورد پکاندا ٹریا جا

ٹریاں منزل وی مل جاوے
 سینے سوہنا یار لگاوے
 تاوے تے بھٹھ دل دا تاوے
 مُرشد ایہو سبق پڑھاوے
 شام سویرے شام مناندا ٹریا جا
 اللہ ہو دا ورد پکاندا ٹریا جا

نکیاں بدیاں کھوہے سٹ کے
 غیراں ولوں متھا وٹ کے
 لماں پندھ ہجر دا کٹ کے
 عاشق وانگ پہاڑ نوں پٹ کے
 اصغر جوئے شیر چلاندا ٹریا جا
 اللہ ہو دا ورد پکاندا ٹریا جا

کافی نمبر 8

سینے دے وچ عشق تندروی تاکے ویکھ

سڑ بھج جاسی نفس نکارا

عاشق دا دل عشق انگارا

پر جیوں بے قرار اے پارا

توں وی جنڈری اپنی داتے لاکے ویکھ

سینے دے وچ عشق تندروی تاکے ویکھ

حرصاں کوڑیاں وی جل جاون

خواہشاں وی آپے گل جاون

کبر بلانواں وی ٹل جاون

ذکر فکر دے نال ایہہ اگ مچا کے ویکھ

سینے دے وچ عشق تندروی تاکے ویکھ

دل وچ وحدت دیوا بال
 نفی دی سبناں تیلی نال
 شعلہ نکلے لالو لال
 دل دیاں اکھاں کھول تے ذرا بنا کے ویکھ
 سینے دے وچ عشق تندروی تاکے ویکھ

عقل دا بوہا نہ کھڑکاویں
 غیر دے کدی نہ رستے جاویں
 پیویں خون تے ماس نوں کھاویں
 اللہ ہو دی ضرب قلب تے لا کے ویکھ
 سینے دے وچ عشق تندروی تاکے ویکھ

بن پیروں پر واہ نہ چلدی
 ایس سمندر ہر شے گلدی
 مُرشد خبر رکھے پل پل دی
 لڑ اصغر دا پھڑ کے سیس جھکا کے ویکھ
 سینے دے وچ عشق تندروی تاکے ویکھ

کافی نمبر 9

وحدت دے دریاوے تاری تر تے سہی

شوہ وحدت دے ٹبھیاں لالے

بن دی او پئی گل بنا لے

آپے اپنا درشن پالے

سُتا ہويا قلب جگا لے

مُوٹو قبل انت موتے مرتے سہی

وحدت دے دریاوے تاری تر تے سہی

جوگ نیناں دی جوتے سہی توں
یار دے بوہے روتے سہی توں
وچ قیام کھلوتے سہی توں
اپنے یار دا ہوتے سہی توں
اپنا آپ توں یار حوالے کرتے سہی
وحدت دے دریاوے تاری ترے سہی

ایہہ کثرت دا دیس پیارے
عشق حُسن دے لے ہولارے
یار دی دید دے لُٹ نظارے
جھک جا جھک جا یار دوارے
سرنوں یار دے بوہے بجاں دھرتے سہی
وحدت دے دریاوے تاری ترے سہی

بھیت سخن دا پاون آیا نہیں
 دُنیا اُتون جاون آیا نہیں
 یار دا ویس وساون آیا نہیں
 بھٹھ دے دا تاون آیا نہیں

ایہہ دنیا دی بازی ایہنوں ہر تے سہی
 وحدت دے دریاوے تاری تر تے سہی

اَنَا اَنْتَ دَا اے رولا
 امن امان بچاوے مولا
 ایہہ دنیا ای ڈھونگھا کھولا
 ویکھیں ہو نہ جانویں ہولا

دنیا رنڈی رن ایہدے توں ڈرتے سہی
 وحدت دے دریاوے تاری تر تے سہی

خیر تے شر دی منڈی اڑیا
توں وی آ ایہدے وچ وڑیا
پنوں جویں کچاوے کڑیا
یا وچ مندری تھیوہ جڑیا
اصغر چھانویں سڑ جا دھپے ٹھرتے سہی
وحدت دے دریاوے تاری تر تے سہی

کافی نمبر 10

دو ساہواں دا دھندہ تیری ہستی اے

مار دوئی دا مارتے فیر جوان این توں

بھار عشق دا چکلیا ای بلوان این توں

احسن تقویم لیاا شان این توں

کیہڑی گلے کردا مان تران این توں

چڑھ گئی ایتھے کاہدی تینوں مستی اے

دو ساہواں دا دھندہ تیری ہستی اے

ایہہ دنیا اے پکی رہن سوچ ذرا
 عقل فکر دا چوٹرا اڑیا پوچ ذرا
 نفس نوں پھڑ کے تھلے رکھ دبوچ ذرا
 کثرت دے وچ وحدت ملے کھروچ ذرا
 خیر تے شر بنیادوں وں پئی وتی اے
 دو ساہواں دا دھندہ تیری ہستی اے

ایہہ عملاں دی بستی عمل کما لے توں
 مرشد پھڑتے مٹی پاک کرا لے توں
 ذکر فکر دے زوروں قلب جگا لے توں
 چار چوفیرے یار ای درشن پالے توں
 جھلیا سُن لے ایہہ فرمان لستی اے
 دو ساہواں دا دھندہ تیری ہستی اے

یار دے ویس نوں انت مہاراں موڑیں گا
ساکاں سکیاں نالوں رشتہ توڑیں گا
فانی دولت دُنیا اُتے چھوڑیں گا
یار دی مرضی جے توں اتھے لوڑیں گا

یار جے راضی اصغر کیہ تنگ دستی اے

دو ساہواں دا دھندہ تیری ہستی اے

کافی نمبر 11

وحدت ویہڑے دوجا ہور نہ کوئی اے

الانسان سری دا راز نیارا اے

دوجا کوئی نہیں ازلوں اک اکارا اے

پر وحدت دا بچناں دُور کنارا اے

گارے رلناں انت ایہہ مٹی گارا اے

یار نے تیتھوں گل نہ کوئی لکوئی اے

وحدت ویہڑے دوجا ہور نہ کوئی اے

ایہہ او سے دا سورج دیوا جگدا اے
 روپ مجاز دلاں نوں کیویں ٹھگدا اے
 پر ایہہ جیون اکو بونبھا جھگ دا اے
 جس دل اندر مگھ عشق دا مگدا اے

او سے دل وچ یار دی رمز سموی اے
 وحدت ویہڑے دوجا ہور نہ کوئی اے

پر ایہہ نفس امارہ پٹھا جاندا اے
 پیچ پیا ابلیس بندے نوں لاند اے
 عملاں نوں ایہہ ڈونگھے کھوہ وگاندا اے
 دُنیا اُتے واہ وا عیش کراندا اے

حرص ہوس دی منڈی لگی ہوئی اے
 وحدت ویہڑے دوجا ہور نہ کوئی اے

اے پر جیہنوں مُرشد سبق پڑھاندا اے
اوہ تے امن امان کنارے جاندا اے
جیہڑا دل وچ یار دا گھر بناندا اے
درشن اپنے آپ دا اوہا پاندا اے
جیہنے اصغر جوگ نیناں دی جوئی اے
وحدت ویہڑے دوجا ہور نہ کوئی اے

سی حرفیاں

1- سی حرفی وحدت الوجود

2- سی حرفی عشق و حسن

3- سی حرفی توحید

سی حرفی (وحدت الوجود)

الف: اک خدا دا نور سارا جیہدی روشنی اے کائنات دے وچ
 اوہو دن چاہڑے اوہو رات پاوے اوہدی حکمت گل گل پات پات دے وچ
 بناں وحدتوں رنگ کوئی ہور ناہیں دیکھ لئو ارض وسموات دے وچ
 ہوئے مست موسیٰ جھلس طور گیا اصغر حد ہوگئی اکوجہات دے وچ

ب: بند سارے رستے ہون آپے جدوں کھلدا اک توحید دا راہ
 وحدت وچ جلوہ احد ذات دا اے ایہو راہ اے عرش مجید دا راہ
 بناں مرشداں راہ نہ کدی لبھے رستے پیر دے ٹرے مرید دا راہ
 اصغر راہ وچ نہ گمراہ ہوویں مرشد باجھ نہ ملے امید دا راہ

ت: توحید دا جام الہام والا ساقی پیر کولوں ذرا پی کے دیکھ
 مر جا موتو قبل دی موت پہلوں لایموت ہو جا فیر جی کے دیکھ
 در مرشدتوں حق دالے سودا کھوٹا ایں کھرے دے نال وٹی کے دیکھ
 اصغر سدا ای جیوندا فیر رہیں نال عشق تلوار کٹی کے دیکھ

ث: ثابتی صدق یقین والی دنیا شوہ چوں کرے گی پار تینوں
ہار زندگی یار دے در اگے فیر کدی نہ پوے گی مار تینوں
سچے دل تھیں بیٹھ لگا آسن منزل مل جاسی آخر کار تینوں
جدوں بھل گیوں اصغر ہر پاسہ مل جائے گا فیر دلدار تینوں

○

ج: جگ جہان دے بھل دھندے من وچ دیوا توحید جگالے توں
دے کے سر تے پالے سرائی صلی اللہ ہو والی جلی لالے توں
اول مار دلیل دا نانگ زہری اکوتھاں تے سوچ ٹھہرا لے توں
اصغر دماں دا مال سنبھال اپنا نفس چور توں جند بچا لے توں

○

چ: چخہ بلدی دُنیا نار ظالم جیہڑی عملاں نوں ساڑ سواہ کردی
اول کھسدی مال امانتاں دا پیچ لالے فیر گمراہ کردی
بناں پیر دے کرم تھیں بچن مُشکل دنیا نار فی النار فناہ کردی
اصغر ایس بیماری دا دے دارو ول مرشد دی اک نگاہ کردی

ح: حق حلال دا کھا لُقمہ پہلا سبق مرشد عالی جاہ دیوے
نالے ذکر خدا دا رہوے جاری جیہڑا ہون نہ کدی گمراہ دیوے
جلی جل جلال دی پوے ایسی کر نفس ملعون تباہ دیوے
مار نفس امارہ تے پا منزل جیہڑی ہون نہ اصغر فناہ دیوے

خ: خلد بریں اے اوہ میاں جتھے نظر اگے سوہنا یار ہووے
اتے اوہ جہنم اے سوہنہ رب دی جتھے یار دا نہ دیدار ہووے
عاشق صادق نہ یارتوں پھرن بھانویں نظراں سامنے لٹکدی دار ہووے
ذکر یار پیارے دا کر اصغر بھانویں لشکدی پی تلوار ہووے

ذ: درد خزانہ درکار تینوں سودا پیر دی ہٹیوں لبھدا ای
سر پیر دے درتے رکھتے سہی فیر ویکھ کیویں کم پھبدا ای
کاہنوں وہم خیال دے وہن ڈبوں کر لے جھب جھب کم ایہہ جھبدا ای
جیہڑا پیر دے گھرے نوں جائے اصغر اوہو راہ نیارڈا رب دا ای

ذ: ذلتاں وچ گزار ناہیں دوجی وار ایہہ ساہ نہ لبھنی گے
 اکھ پیر دی اکھ وچ اج پالے فیر کدی ایہہ دا نہ پھبنی گے
 بے نہ جاگیوں غفلت دی نیند وچوں حرص نفس تیرے ہڈ چبنی گے
 جتھے پھریں اصغر اج ہو چوڑا انگ ساک ایسے مٹی دبی گے

ر: رل او سے سنگت وچ توں وی ہو حق جیہڑی جلی مار دی اے
 غصے کبر کر دہد توں وکھ ہو جاے سنگت ایہہ پیاری پیار دی اے
 بولی اوہ الست دے ویلڑے دی تینوں سوہنیاں پئی پکار دی اے
 پلہ پیر دا پھڑ مرید اصغر جیہدی نگہ کلیجڑے ٹھار دی اے

ز: زرتے زن زمین تنے جان ایہناں نوں مڈھ بربادیاں دا
 چمک اکھیاں نوں بھانویں جچدی اے پر ایہہ کم اے نرا فسادیاں دا
 ونکیاں سدھیاں ساریاں سدھ ہوون جدوں لگدا ہتھ خرا دیاں دا
 اصغر آوندا بڑا سواد اے پر سودا ایہہ ای اے بے سوادیاں دا

س: سنگ نہ انگ لایا تائیں ویلا گزریا تے پچھوں تاوسیں گا
 جدوں دماں دا مال مک گیا تیرا فیر رووسیں اتے کرلاوسیں گا
 جے نہ پیر دا اج دیدار ہو یا دید رب دی کدی نہ پاوسیں گا
 اصغر ہوش کر چھڈ مدہوشیاں نوں سوچ کل نوں کیہ بناوسیں گا

ش: شک تے وہم نوں سٹ کھوہے در پیر دے طالبابہہ جاتوں
 منزل ملے گی انت محبتاں دی سرتے دکھ مصیبتاں سہہ جاتوں
 لانگڑ کھچ میدان دے وچ آ کے نال نفس ملعون دے کھہہ جاتوں
 اصغر ذکر دا چوٹرا پوچ سوہنا حرص ہوس دے تخت توں لہہ جاتوں

ص: صدق تقویٰ رکھ یار اُتے بوہے کدی اغیار دے جائیں ناہیں
 اکھ یار پیارے دے نال لالے فیر کدی سبحاں اکھ لائیں ناہیں
 مد نظر ڈیرا ہووے یار والا پیر غیر دے راہ تے پائیں ناہیں
 اصغر مٹ جا یار دی وچ چاہت سر پیر دے درتوں چائیں ناہیں

ض: ضرب لالے اللہ ہو والی ایس نفس ملعون مکار دے سر
 سر حق دا بھال سنبھال اوہنوں مٹی پا کے نفس بدکار دے سر
 کدی حق توں ہٹیں نہ کسے تھانویں بھانویں آ جائے پیٹھ تلواردے سر
 سودا یار توں لوں خرید اصغر بیٹھا ہو یا ای یار بازار دے سر

ط: طلب کر یار حقیقتاں دی آ وڑیا ایں شہر مجاز دے وچ
 جدوں حق دا لیا خرید سودا سو سو عمر از تکسین اک اک راز دے وچ
 فیر ملے گا پیا ثواب تینوں سو نماز دا اک نماز دے وچ
 جیہڑا عجز وچوں سودا ملے اصغر ملدا نہیں غرور تے ناز دے وچ

ظ: ظاہر اتے لگے بڑی سوہنی اے پر وچوں دنیا بڑی کوہ جڑی اے
 اکو یار دے وچ دھیان رہے اللہ والیاں گل ایہہ کھو جڑی اے
 اتوں سدھی صاف شفاف بھانویں وچوں گند بھریا مثل او جڑی اے
 اصغر کیہ بناوسیں حشر ویلے عملاں باجھ خالی تیری بو جڑی اے

ع: عینک توحید دی اکھیاں تے ذرا لا کے یار دی دید کر لے
 جیہڑے راہ تے مرشد دے قدم لگے توں وی اوس دی چل تائید کر لے
 جیہڑا یار تائیں چنگا لگدا اے سودا دنیا توں اوہ خرید کر لے
 اصغر پیر دا بن مرید صادق پھیر توں وی آپ مرید کر لے

غ: غیر دے بوہے تے جائیں ناہیں اندر دل دے پک پکا لے توں
 فانی لذتاں ایہہ جہان دیاں چت یار باقی ولے لا لے توں
 نظر صاف کر نند نہ کسے تائیں راز اُلقتاں دا ایتھوں پالے توں
 اصغر کوئی نہ منے پرواہ نہ کر بس اپنا من منا لے توں

ف: فکر جھورا خواہشاں کوڑیاں دا جندا اوہناں دے کولوں چھڈا لے توں
 ضرب نفی اثبات دی لا کے تے سٹے قلب نوں ذرا جگا لے توں
 نال حال دے میل کے قال تائیں اندر باہر نوں اک بنا لے توں
 اصغر یار دلدار دی دید کر لے فیر دنیا توں مکھ پرتا لے توں

ک: کون و مکاں دی سیر کر لے سانس دسم دوار چڑھاتے سہی
 کائنات ساری قدم ڈھائی تیرے منزل ول اڑیا پیر چاتے سہی
 جیہڑا بولدا جبل الوریڈ وچوں دید اوس پیارے دی پاتے سہی
 اصغر ملے گی خیر دی خیر تینوں سوہنے یار دا بن گداتے سہی

ق: قیمتی سوچ خیال تیرے جیکر غیر دا وہم قیاس مگے
 ٹر پو حق الیقین دے آسرے تے باطل وہم دا شک وسواس مگے
 واحد یار دا بس خیال ہووے غین غیر غرور دی آس مگے
 اصغر جگر دے کھاہ کباب بریاں پی لے خون اپناتے پیاس مگے

ل: لنگھ جا دیس ناسوت وچوں ڈیرا شہر ملکوت دے لالے توں
 تیرا قلب مرآة الرحمن بنسی نال ذکر دے قلب چمکالے توں
 فکر نال سنوار کے فیر ہستی اللہ ہو دا ورد پکالے توں
 اصغر ہو جاسی دوزخ آپ ٹھنڈا بھٹھ دل وچ عشق دا تالے توں

م: مل جاسی مقصود منزل تیرا دل بے یار دا گھر ہووے
 عقل نال نہ کوئی پیوند ہووے تیرے سر چڑھیا عشق نہ ہووے
 نہ ڈراتوں کسے نوں ہونیواں نال ای کسے داوی تینوں ڈر ہووے
 اصغر مال اعمال سنبھال اپنے رُلدا وچ پیراں مال و زر ہووے

ن: نتھ بے نفس دے نک پانویں مل جائے گی شان قلندرانہ
 جو توں کہویں اوہا ہو بہو ہووے تیری ہووے زبان قلندرانہ
 سلاطین دے تاج پئے رُلن پیریں بڑی اچڑی شان قلندرانہ
 اصغر جیہدی بنیاد اے عشق ربی ہوندا اوہ ایمان قلندرانہ

و: وحدت دے پاک دربار اندر انا انت دی کوئی آواز ناہیں
 نہ کوئی کلمہ کلام نہ حج روزہ کوئی بانگ تے کوئی نماز ناہیں
 حیرت در حیرت اوہ مقام روحی کوئی سوز ناہیں کوئی ساز ناہیں
 اصغر یار دی دید مقام منزل وحدت دیس کوئی عجز نیاز ناہیں

ھ: ہادی ہدایت دی راہ دے یارو فیر ایہہ منزلاں ملدیاں نہیں
 وگے ذکر تے فکر دی وا مٹھی دل دے باغ تاہیوں کلیاں کھل دیاں نہیں
 اکھیاں یار دا درشناں پاندیاں نہیں سوئی حیرت دی بلیاں سل دیاں نہیں
 اصغر یار دے پاک دربار اندر نویاں عشق سوغاتاں ایہہ دل دیاں نہیں

الف: اک دی جدوں پچھان ہووے پردا دوئی والا تار تار ہوندا
 فیر وا وی جاندی اے رہ کچھے گھوڑے نفس جد مرد اسوار ہوندا
 قدم قدم تے خدمتاں ہوندیاں نہیں پیر پیر تے پیا دیدار ہوندا
 اصغر یار سبھے کم راس ہوون جدوں یار دے نال پیار ہوندا

ی: یار دے پاک جمال اگے سوہن سوہنیاں دے کھاندے مات سارے
 جدوں ذات صفات دے وچ آوے کھلدے فیر رموز نکات سارے
 ہووے یار دا پاک ظہور جس دم فیر مک جاندے خطابات سارے
 اصغر قلم دوات مُرد کس کاری آپے لکھے جاندے بیانات سارے

سی حرفی (عشق و حسن)

الف: آ عشقا کرے دو گلاں بڑے دناں پچھوں ملاقات اے اج
 گویا چڑھیا اے عید دا دن سوہنا رات جا پدی شب برات اے اج
 نالے کھلے نے بوہے تصور اں دے حاضر قلم دے نال دوات اے اج
 حرف معنیاں سنے نے دست بستہ اصغر قلب اندر واردات اے اج

ب: بچن تیرے کولوں بڑا اوکھا عجب جیہے نے تیرے آئین عشقا
 فلک لرزدے نے تیرے کاریاں تھیں کنبے ہسبتوں پی زمین عشقا
 ساری روشنی تیرے ای نور دی اے واہ وا او ماہ مبین عشقا
 تیرے درتے کھلے نے دست بستہ اصغر دنیا والے سلاطین عشقا

ت: تخت تے تاج بھل جان سبھے جدوں ہووندا تیرا ظہور عشقا
 موسیٰ مست جلالتاں تیریاں تھیں چمک اک نہ جھلیا طور عشقا
 اگ دوزخاں دی ٹھنڈی ہو جاندی جدوں تپدا تیرا تندور عشقا
 بڑی دور اڈاریاں تیریاں نے اصغر کار نے تیرے مشہور عشقا

ث: ثبت کرنا میں مہراں عاشقاں تے جدوں آونائیں مہر پیار دے وچ
 یوسف جہیاں نوں تخت بٹھان خاطر اول سٹنائیں کھوہ اندھا ر دے وچ
 مال سیف املوک دے روہڑ دینائیں توں ایں ارم دی موج بہا ر دے وچ
 عاشق دست بستہ کھلے ہوئے اصغر عشقا تیرے با رُعب دربار دے وچ

ج: جدوں مجاز دے وچ آویں دس فیر کیہڑا جھلے جھال تیری
 اکو نظر تھیں دلاں نوں لٹ کھڑنائیں دیواں ویریا کیہ مثال تیری
 جھلے باورے ہو کے پھرن عاشق تک تک کے لٹکدی چال تیری
 درحُسن دے سٹنائیں کر دوہرا عجب چاننی اے سچے لال تیری

چ: چن سورج تیرا نور لے کے پئے کرن روشن دن رات عشقا
 عاشق تیرا ای جپدے نام ہر دم کریں دلاں اندر واردات عشقا
 بس تیرے چلائیاں پئے چلدے نے فی الارض عشقا سموات عشقا
 اصغر رب یارب دی ذات ایں توں گویا توں ساری کائنات عشقا

ح: حد تیری لہھی کسے نوں نہ بے کنار تے لا محدود ایں توں
توئیں ایس جہان دی نینہہ بدھی اول پڑھرا سلام درود ایں توں
جنت تیرا جمال جلال دوزخ گلشن آپ تے نار کبود ایں توں
اصغر عاشقاں بے پرانیاں لئی حق سچ تے دلی مقصود ایں توں

خ: خیال دنیاوی نوں پرہاں کر کے ذرا عشق دا ونج وہار کریئے
حُسن کل نوں ویکھئے جُز اندر سُدھ دل سرنگی دی تار کریئے
بناں جان دتے نہ معشوق منن بھانویں منتاں لکھ ہزار کریئے
اصغر دسدے دونویں جہان جدوں اکھیں نال محبوب دے چار کریئے

د: درد بے دردیا بخشائیں اندر دلاں دے ہے مقام تیرا
رون دھون ہو کے ہانواں اتے ہاڑے کیڈا سوہنا اے یار انعام تیرا
بے خود ہو کے نچدے پھرن عاشق منہ لاوندے نے جدوں جام تیرا
اصغر شہنشاہ اے دفتر عشق اندر جیہنوں لگدا دکھ آلام تیرا

ذ: ذلتاں پندیاں گل اوہدے جو وی ہے ثردا تیرے راہ عشقا
 پر ایہہ پک یقین ایمان میرا عاشق ہووے نہ کدی گمراہ عشقا
 پے چمکدے نے تیرے کارنامے وڈا ہیں توں بے پرواہ عشقا
 دراصل پہنچن اصغر عرش اُتے جیہڑے ڈگدے نے تیرے چاہ عشقا

○

ر: رد ابلیس شیطان ہو یا تیرے امر دا صاف انکار کر کے
 کیہ کھٹیا ہمسری کر اوہنے ہتے توں چھڈیا اوہنوں خوار کر کے
 انا خیراً پکاریا پئی لعنت گیا ماریا کبر ہنکار کر کے
 زندہ باد جبریل امین اصغر شان اُچڑی پائی پیار کر کے

○

ز: زندگی موت دا توں مالک ازل ابد تیرے تے وچکار تیرے
 توں ایں گن تے قالوبلی کہیا زمن و فلک دے وچ اسرار تیرے
 سورج دھپ تے چاننی چن دیوے لشکن پے تارے تار تار تیرے
 اصغر جیہے شاعر قلماں پکڑ ہتھ وچ دنے رات پے لکھن افکار تیرے

س: سدا عشقا تیری بادشاہی کائنات دے ایس نظام دے وچ
 حسن صفت تیری لاٹاں پئی مارے توں ای کفرتے توں اسلام دے وچ
 بناں تیرے توں جانہ کوئی خالی توں ایں خوب تے توں ایں خام دے وچ
 اللہ پاک داپاک خیال ایں توں اصغر ساقی صراحی تے جام دے وچ

ش: شک تے وہم قیاس مٹدے جدوں ہووندا خاص دیدار تیرا
 رانجھا مجنوں پنوں تے فرہاد کوہکن پئے نام چپن لگاتار تیرا
 آپے بولی المست دی بولیو ای اتے قالوبلی اقرار تیرا
 اصغر ہیر لیلی سستی اتے بیشیریں کیڈا سجیا راج دربار تیرا

ص: صدق یقین ایمان سستی جیہڑا تیرے دوارے تے آ جاوے
 اوہدے پچھلے معاف گناہ سارے تابندگی سدا دی پا جاوے
 اکو نگہ کردی تیری دیوانہ انا الحق دا سبق پڑھا جاوے
 قم باذنی دے بولدا بول اصغر چڑھے دار تے پوش لہا جاوے

ض: ضرب عشقا تیری بڑی کاری جیہنوں لگدی اے سوئیو جان دا اے
ظاہر گھٹیاں وٹیاں وچ رُلدا باطن موج اوہ عرش تے مان دا اے
لوگ ویکھدے ہو بے حال عاشق گھٹا راہ وچ بیٹھ کے چھان دا اے
اصغر پتہ کیہ انھیاں موریوں نوں ایہہ انمول ہیرا کیہڑی کان دا اے

ط: طبع جے عشق ول مائل ہووے زرمال کدوں چنگے لگدے نی
دلبر باجھ نہ عاشق نوں کجھ بھاوے ہجر یار سندا شعلے اگدے نی
اتے وصل دا سال وی اک لحظہ دلبر ویکھ اکھیں دیوے جگدے نی
حسن عشق دی جوڑی اے انج اصغر ساتھ مندری تے جیویں نگدے نی

ظ: ظاہر حال خراب عاشق باطن وچ ایہدی شوکت شان وکھری
بناں حُسن دے عشق نہ کجھ منگے ایہدی دوجیاں نالوں پہچان وکھری
عاشق جان دے نے ایہناں عاشقاں دی ہوندی وچ معشوقاں دے جان وکھری
اصغر مر کے وی عاشق نہیں مردے قدر ایس دی وچ جہان وکھری

ع: عین الیقین کجھ ہور اے پر ہوندی حق الیقین دی بات وکھری
 دونویں علم الیقین توں ہین اگے دل وچ رکھدے عشق سوغاتاں وکھری
 دنیا جان دی اے ایہناں عاشقاں دا ہوندا دن وکھرا اتے رات وکھری
 اصغر عاشقاں دے صادق دلاں اندر ہوندی ہر لحظہ واردات وکھری

غ: غیر ولے کدی تکدے نہیں سبق عشق دے جیہناں پکائے ہوئے نیں
 ساری عمر اکھیاں پیاں رون چھم چھم واعدے جیہناں نوں عشق نے پائے ہوئے نیں
 کئی جھول گئے لٹکدی دار اُتے وچ جنگلاں چم سکائے ہوئے نیں
 اصغر ویکھ سرمد جیہے عاشقاں نے تک عشق نوں سیس کٹائے ہوئے نیں

ف: فکر نہ جان دا ذرا اوہناں جیہناں یار دا روپ شنکار تکیا
 کوئی تھاں نہ جلوویوں رہی خالی اوہناں پار تکیا تے اورار تکیا
 تکیا بستیاں اتے ویرانیاں وچہ انت انت پکار پکار تکیا
 اصغر اوہناں نوں موت حیات ورگی اکھیں کھول جیہناں جانی یار تکیا

ک: کدوں اوہ صبرنوں جان دے نیں رہندے دے راتی بے قرار عاشق
 اکو یار دے وچ دھیان رہ کے ساری زندگی جاندے گزار عاشق
 جاناں واردے واردے تھکدے نہیں کارن یار دے اک دیدار عاشق
 اصغر پھاہ دے رے نون چم کے تے گل وچ پاوندے سمجھ کے ہار عاشق

○

ق: قدم اوہنا نڈے ہو بے خود آپے اٹھدے نیں در یار ولے
 اللہ جان دا پنڈھ مہینیاں دے کپ پلک وچ جان پیار ولے
 مارن چھال جھناں وچہ ہو بے خود نہیں تکدے لکھ ہزار ولے
 جیہڑا کیتا محبوب دے نال اصغر نظر رکھدے اوس اقرار ولے

○

ل: لگ کے عشق مجاز چھپے فیر عشق حقیقی نون پا لیئے
 رستے عشق دے اگ دے بلن لانبو حرص نفس بے پیر جلا لیئے
 صرف یار دا درشناں پان کارن سریں بھار پہاڑ اٹھا لیئے
 جان نذر کریئے اصغر دید بدلے نفی ہو کے راہ بقا لیئے

م: مکھ جے کر دلبر یار دے ہو عاشق دی مشکل حل جاوے
 العشق ناراً لاٹاں ماردا اے عاشق سو جیہڑا اس وچ حل جاوے
 اوہ مر کے وی کدی نہیں مر سکدا جیہدی رہ جہان تے گل جاوے
 اصغر عاشق دا بڑا کمال رُتبہ عاشق وگدے نیر نوں ٹھل جاے

ن: نزع دے وقت وی آ جیکر جھلک یار پیارا دکھا جاوے
 اوس موت نوں عین حیات جانو جیکر مل دلدا مُدعا جاوے
 اگ ہجر دی جاوندی ہو ٹھنڈی جیکر یار دیدار کرا جاوے
 اصغر یار دی ایہو دعا آخر جام دید محبوب پلا جاوے

و: وچ دل دے جیکر یار دے سمجھو شاہی اوہ ہفت اقلیم دی اے
 شہنشاہ جہان دی شان نالوں شان اُچڑی اہل گلیم دی اے
 وچ انھ ہنیریاں کرے چانن جیہڑی روشنی قلب سلیم دی اے
 عاشق یار دے راہ وچ رہن راضی اصغر یار نہ لوڑ تعظیم دی اے

ھ: ہر دے وچ یار دا نام ہووے ہووے عاشق دی کوئی نماز ای نہیں
 جھنڈے جھلدے رہن گے عاشقاں دے ایہدے جیہا کوئی ہووے اعزاز ای نہیں
 جدوں عاشقاں دی منزل پنج جاندی رہندا فیر کوئی خفی راز ای نہیں
 اصغر عاشقاں دی اکھ چور ہوندی جیہدے جیہا کوئی دید باز ای نہیں

الف: اصل دی جیہناں نے جھلک ویکھی کدی غیر ولے اوہ تے تھکدے نہیں
 عاشق صادق معشوق دے امر ایتے متھالا پہاڑ نوں تھکدے نہیں
 بھانویں پین جھڑکاں بھانویں پین پتھر گلی یار دی جان توں جھکدے نہیں
 جیہڑے بھانڈے نوں عشق نے پاک کیتا گتے نفس اصغر اوہنوں لکدے نہیں

ی: یاد ہر دم سوہنے یار والی کار عاشقاں دی دن رات ایہو
 بس یار دی دید معراج منزل عاشق بھالدے عشق سوغاتاں ایہو
 کارن وصل دے منزلاں جھاگ جاوے ہے عاشقاں دی روایات ایہو
 اصغر عاشقاں مست دیوانیاں لئی میرے قلم دی اے واردات ایہو

سی حرفی (توحید)

الف: اک نوں جانیاں اک جیہناں دوئی غیر ولوں کدوں تکدے نیں
 جیہناں اک دی نہیں پچھان کیتی اُپر منزلاں پہنچ نہ سکدے نیں
 جیہناں اک نوں منیاں دلوں جانوں ذکر کردیاں کدی نہ تھکدے نیں
 اصغر اک دی اک دے نال یاری بھانڈا دوئی والا کتے لکدے نیں

ب: بڑا اوکھا منناں اک تائیں جدوں من لیا مسئلے حل ہو گئے
 ظلمت چھٹ گئی چڑھیا دن چٹا اول پھل لگے فیر پھل ہو گئے
 جیہناں اک دی گل نوں گل پایا گل کردیاں کردیاں گل ہو گئے
 جدوں اک پیار دی جھات پائی گلشن زار اصغر مارو تھل ہو گئے

ت: تنگیاں تُرشیاں ملدیاں نے جدوں اک دا ورد پکاویئے جی
 اوس اک دے پلے نوں گھٹ پھڑیئے آون مشکلاں نہ گھبراویئے جی
 اک ذات دی بات نوں من لیئے دوئی غیر دے ول نہ جاویئے جی
 اصغر ہوندے نے دوئے جہان راضی گیت اک دے ای جدوں گاویئے جی

ث: ثابتی صدق یقین ہووے فیر اک والا پاسہ پگدا ای
 اک پھل دی باس دی لوے لذت دوئی پھل رہندا طوطا ٹکدا ای
 اکو ضرب لگے مشکل خل ہووے اکو سٹ اکو کلا ٹھکدا ای
 اصغر دو جے ہون تے پوے جھگڑا تائیوں دوئی دا پنڈھ نہ مکدا ای

ج: جدوں توں اک نال لائی یاری رہنی دوسرے دی فیر لوڑ کوئی نہیں
 جیہڑا اک دے راہ تے ٹرے سدھا اوہنوں آوندی کدی وی تھوڑ کوئی نہیں
 اکو راہ تے ٹرے بھلا سارے فیر اوسنوں ہٹک تے ہوڑ کوئی نہیں
 اصغر اساں ازما کے ویکھیا اے اوس اک پیارے دا جوڑ کوئی نہیں

چ: چخہ برابری ہے دوجا جتھے اک دا راج دربار ہووے
 اوہدی سدا جہان تے گل رہندی جیہنوں اک دے نال پیار ہووے
 اوہدے واسطے نور ظہور ہووے بھانویں کالڑی رات اندھار ہووے
 اصغر لکھ مبارکاں جے تینوں اوس اک پیارے دی سار ہووے

ح: حل ہوں گھنجل دار نکلتے جدوں اک دے ول دھیان کریئے
 ایہو اک دریا توحید والا جتھے سدا ای پئے اشنان کریئے
 اک من کے اک دے در بہہ کے نعرہ فیر برسر میدان کریئے
 اکو آس لچپال پیارڑے دی اصغر دوئی دی بند زبان کریئے

خ: خود اک آکے ملے آپوں جدوں اک دا ورد پکاویئے تے
 فیر لذتاں ملن سرور دیاں اکو من کے سیس جھکاویئے تے
 اکو گل کریئے رہیے سدا قائم مکھ اک توں نہ بھواویئے تے
 اصغر گل گلزار دا دے جھلکا جدوں اک دا رنگ چڑھاویئے تے

د: درد رکھیئے سینے اک کارن فیر دوئی والا پاسہ ہار دا اے
 جدوں اک دا آن مقام ہووے فیر غیر نوں سروں کڈھ مار دا اے
 اکو راج تے نال مزدور اکو ، اکو کوٹھڑا جدوں اُسار دا اے
 دل اکو نوں دیویئے یار اصغر ایہو راہ پیارڑے یار دا اے

ذ: ذلتاں وچ گزار جاون جیہناں اک والا دامن چھوڑیا اے
 جدوں ہے اکو فیر اک جانوں سر دوئی دا اک نے پھوڑیا اے
 جیکر اک دے نال پریت ہووے سمجھو نفس دا رُکھ اکھوڑیا اے
 اوہدا غیر دے نال مڑ کیہ رشتہ جیہنے اک نال ای ناطہ جوڑیا اے

ر: رہ گئے نے پچھوں تان جوگے جیہناں اک داراہ نہ ملیا ای
 گئی مت ماری اوہناں نفسیاں دئی جیہناں نفس نوں مول نہ ٹھلایا ای
 جے توں غور کریں تینوں پتہ لگے کس واسطے اک نے گھلایا ای
 اصغر اوس دا بڑا بلند رُتبہ جیہڑا اک دے راہ تے چلایا ای

ز: زردیاں نے جدوں آوناں ایں فیر اوس اکو ولے جاوناں ایں
 جیہڑے جیہڑے توں کیتے نے کارنامے اوہناں آپ تیرے اگے آوناں ایں
 جے کر اک دی نہ پچھان ہوئی فیر وقت گیاں پچھوتاوناں ایں
 اوس کدی نہیں آوناں فیر مڑ کے اصغر ضائع جو وقت وہاوناں ایں

س: سچ اے اک نوں جیہناں پایا اوہ تے آپ ای اک وچ ضم ہو گئے
 جیہڑے ضم ہو گئے اک یار اندر سمجھو اوہناں دے سدھڑے کم ہو گئے
 دل وچ سوز گداز دا رنگ چڑھیا رویا دل اندروں نین نم ہو گئے
 جیہناں اک صنم دی دید پائی اصغر گویا اوہ آپ صنم ہو گئے

○

ش: شک تے شے مٹا سارے اکو درتے سیس جھکا بہہ جا
 پاسہ اک چنگا سارے چھڈ پاسے توں وی یار اکو پاسے آ بہہ جا
 متھے تلک توحید دا لاٹ مارے وحدت دیس اندر آسن لا بہہ جا
 اصغر تلک نہ جائیں ایہہ راہ اوکھا پکے سوہنیاں پیر جما بہہ جا

○

ص: صدق صادق جے کر کول ہووے فیر کم سو کھلڑا ہو جاوے
 اوہدی سنی جاندی اکو وار میاں جیہڑا اک دے واسطے رو جاوے
 اوہدی سمجھ لو ہوندی اے لکھ عزت اکو درتے جیہڑا کھلو جاوے
 اصغر دوئی دے سر وچ مار کھلا اک ہو کے اک دا ہو جاوے

ض: ضرب لگے اکو ہو والی فیر دوئی والا بھانڈا بھج جاوے
 اکو عاشق تے اک معشوق ہووے، بچھ وچ جہان دے چج جاوے
 لچپال اکو پالے لچ تائیں رہ وچ شریکاں دے لچ جاوے
 اصغر کثرت دے ایس جہان اندر اکو شیر توحید دا گج جاوے

○

ط: طرز انوکھڑی اوس دی اے جیہنے اک دے نال پیار کیتا
 سرفرازیاں اوسدے قدم چُمن جیہنے اک دے نال وہار کیتا
 جے کر اک دے نام نوں مکھ رکھیے سدا اک دا پیا دیدار کیتا
 اصغر من کے اک دی گل اکو دامن دوئی والا تار تار کیتا

○

ظ: ظرف مطابق ای سبق ملدا بھانڈا من دا بڑا ای چھوٹا ای
 جدوں اک دی طرف دھیان ہووے ملدا فیر زری تلہ گوٹا ای
 اکو آس ہووے اکو یار والی فیر کدی نہ کوئی تروٹا ای
 اصغر جیکر اک دی نظر ہووے سڑ جاوندا نفس دا بوٹا ای

ع: عینوں عین جیہناں اک ویکھیا اے سدا رہن گے سکھ داساہ لیندے
 اوہا انت منزل اُتے سچ جاندے مل اک والا جیہڑے راہ لیندے
 نفس حرص تے بغض دی جنس گندی پھلے اک دے نال ای گاہ لیندے
 اصغر اک ولے جیہڑے ٹرے سدھے لبھ اک پیارے دی تھاہ لیندے

غ: غیر دی اوتھے مجال ای نہیں جتھے اک دا نور ظہور ہووے
 ساقی اک پیالڑا بھرے جس دم ہتھیں آوندیاں جام ظہور ہووے
 جیہناں منیاں اک نوں صدق سیتی شک شبہ اوہنا نڈرا دُور ہووے
 اصغر ناز غرور دے لہہ تختوں بس اک تے ناز غرور ہووے

ف: فکر مینوں دن رات ایہو اک یار پیارڑا من جاوے
 بھانویں دل جاوے بھانویں جان جاوے بھانویں نک جاوے بھانویں کن جاوے
 رہوے لکھ نہ اک دے باجھ ہرگز بھانویں سر جاوے بھانویں تن جاوے
 دوئی دُور ہووے اصغر دل وچوں چل اک پیارے دا سن جاوے

ک: کدی نہ غیر دے جائیں بوہے اکو پھڑ لے بس توحید دا راہ
 اکو کلمہ کلام قرآن اکو سدھا ایہہ ای عرش مجید دا راہ
 اکو نگہ تھیں سب کم سور جاون مل جائے گا راز بعید دا راہ
 اصغر کیہ تمہید دی لوڑ مینوں ملیا اک دی جدوں تمہید دا راہ

○

ق: قدم دھریئے اکو راہ اُتے فیر شوق تھیں منزلاں ملدیاں نہیں
 اکو چھال فرشوں جاوے عرش اُتے آساں پوریاں ہوندیاں دلدیاں نہیں
 حیرت زامقام خاموشیاں دا اکھیں کھلیاں تے بلیاں سلدیاں نہیں
 وحدت دیس اصغر جا کے ویکھ بھانویں پیاں دوئی دیاں کوٹھیاں ہلدیاں نہیں

○

ل: لاه کے نگروں ایہہ ناسوت نگری فیر راہ پیارے دا لبھدا ای
 طلب اک ای یار دی جے رکھیں مطلب مل جاوے کم پھدا اے
 ہوون حل سوال جواب لبھن ہووے فیر نہ کم کو ڈھب دا ای
 عمل اک وی اصغر جے ہے پلے او تھے کم نہ نام نسب دا ای

م: من لیا سوہنا یار اکو دوئی دور ہوئی کم راس ہوئے
 اکو طلب سینے اک یار والی فیر غیر والے سمجھو ناس ہوئے
 اکو اکھیاں دے وچ رہوے وسدا دو جا کوئی ناہیں آس پاس ہوئے
 اکو سچ توحید دا ہے اصغر وہم شک تے شے وسواس ہوئے

ن: نتھ پیارے دے ہتھ ہووے جدھر یار ٹورے اودھر ٹر میاں
 جھوٹی آس نہ غیر تے رکھ ایویں ناہیں دو جیاں دے اگے جھڑ میاں
 جدوں اک دے ول دھیان ہووے فیر ساز ہوندے سبھے سُر میاں
 اصغر جیہناں نہ اک دا بھید پایا اوہنیں گھریں ہوندی گھر گھر میاں

و: وخت نہ جان نوں پا ایویں رہوے اک دے ول خیال تیرا
 اکو راہ سدھا منزل سر جسدے بے خطر جاسی سارا مال تیرا
 جے کر دوئی والے رستے پے گیا تے ہوسی گم امانتی لال تیرا
 گھلے اک اصغر جاویں اک ولے بڑا وڈا ایہہ ہوسی کمال تیرا

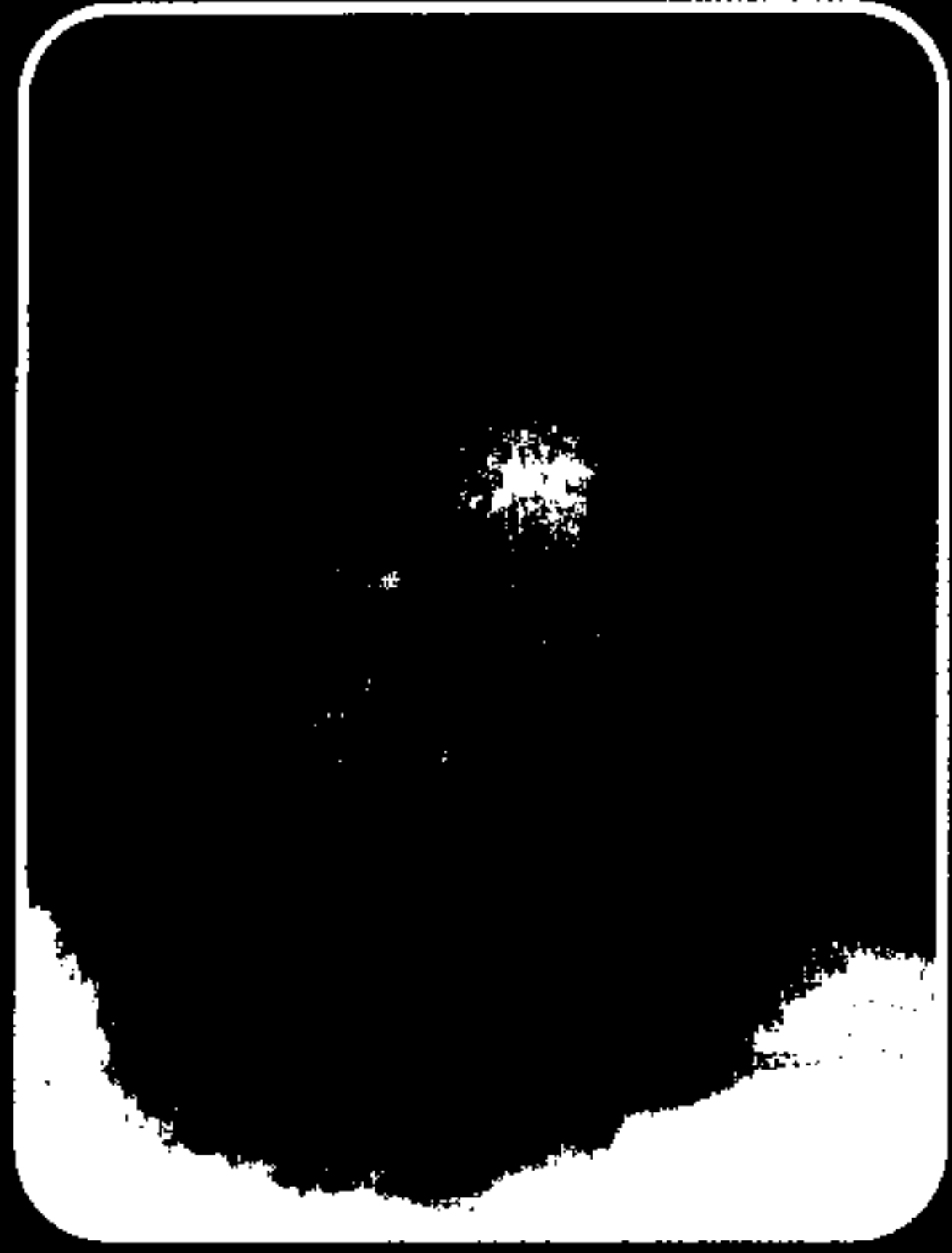
ھ: ہادی ہدایت ہے دے تینوں فیر احدیت دیس واس ہووے
 منزل کھلی اڈ یکدی رہوے تینوں کم سدھ ہووے رستہ راس ہووے
 سبق یار دیوے احد یار والا دُور شک تے وہم وسواس ہووے
 اصغر خون اپنا ہووے پین کارن کھان واسطے اپنا ماس ہووے

○

الف: ازل دے روز دا بول جیہڑا اوہنوں کدی وی منوں بھلائیں ناہیں
 جیہڑا سودا خریدن لئی توں آیا اوہڈے بدل وچ ہور لے جائیں ناہیں
 جے کر بھلیوں تے پسی کھل اگوں ایویں بھل کے تے کھل کھائیں ناہیں
 اصغر فانی جہان دے وچ آ کے کوئی وکھری لین چلائیں ناہیں

○

ی: یاد رکھیں سبق پیر والا ایہو ویلڑا سبق پکان دا او
 تینوں فیر نہ ملے گا کدی موقع ایہو دن ای عمل کمان دا او
 اکو وار تینوں اک یار دتی کم کر نہ لہیں نقصان دا او
 اکو وار جاناں فیر یار اصغر ٹینٹا مک جاناں آون جان دا او

طبع:

قرمانیہ گارڈ کسٹ کے ذریعہ (2000ء)

پتھر کی طرح سٹریکٹ

جہاں بھوسہ (تورونٹو)

شوسواری گارڈ (لام)

جام ہوا (تورونٹو)

بڑی گارڈ (تورونٹو)

بڑی گارڈ (تورونٹو)

بڑی گارڈ (تورونٹو)

صوفی فاؤنڈیشن بریڈ فورڈ، یو۔ کے

فون: 0044-1274-484390، پین: 0044-7956408321